Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XII nr. 609 | vineri 21 aprilie 1961 | 8 pagini 25 bani

Lupta pentru calitate

în atenția organizațiilor sindicale

Plenara Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură a dezbătut recent sarcinile ce revin sindicatelor din ramurile respective pentru aplicarea Directivelor C.C. al P.M.R. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste în cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Romînia.

In raportul prezentat plenarei de prof. univ. I. Nistor, președintele Uniunii, ca și în dezbaterile care au avut loc, s-a subliniat faptul că școala, îndrumată cu grijă părintească de partid, a obținut an de an succese însemnate ațit pe linia generalizării învățămîntului de 7 ani, a extinderii învățămîntului mediu, profesional, tehnic, tehnic de maiștri și a învățămîntului mediu seral de cultură generală pentru tineretul muncitoresc, cît și în ce privește ridicarea nivelului muncii de instruire și educare a elevilor la înălțimea sarcinilor mari care s-au pus în fața poporului nostru. Anul acesta au fost cuprinși în școala de 7 ani cca. 96 la sută din absolvenții clasei a IV-a. În trimestrele I și II ale acestui an școlar zeci de mii de elevi din învățămîntul de toate gradele au obținut succese remarcabile la învățătură, însușindu-și temeinic cunoștințele prevăzute în programele școlare. Numărul elevilor cu note bune și foarte bune a crescut mult. Așa de exemplu, la liceul „I. L. Caragiale" din Capitală, din totalul de 2.006 elevi, 41,2 la sută au note între 8 și 10, 35 la sută au note între 6,50—8 și numai 21,1 la sută au promovat cu note sub 6,50.

O contribuție însemnată la obținerea acestor succese au adus-o, desigur, și organizațiile sindicale din școli, care au desfășurat acțiuni largi de mobilizare și sprijinire a cadrelor didactice în vederea unei munci rodnice, de un nivel tot mai înalt. Acțiunile inițiate de organizațiile sindicale în sprijinirea cadrelor didactice pentru realizarea unui învățămînt de calitate tot mai ridicată au cuprins aproape toate laturile muncii instructiv-educative.

Apreciind că procentul de promovați înregistrat la sfîrșitul primului trimestru este nesatisfăcător, organizația sindicală de la Școala de 7 ani din Petrila, în colaborare cu conducerea școlii au alcătuit cîteva brigăzi care au urmărit în tot cursul trimestrului II pregătirea și desfășurarea lecțiilor de către profesori, precum și condițiile de studiu ale elevilor. Săptămînal aceste brigăzi au dat îndrumări menite să înlăture lipsurile constatate, să ducă la ridicarea nivelului predării. Spre sfîrșitul trimestrului organizația sindicală a inițiat o consfătuire de muncă în care au fost discutate cauzele ce determinau însușirea superficială a cunoștințelor de către elevi, rămînerea în urmă la învățătură a unora dintre ei. Aceste cauze — s-a arătat în consfătuirile de muncă — erau legate mai ales de felul cum se desfășurau lecțiile, de metodele de predare ale profesorilor. Preocupîndu-se de sprijinirea cadrelor didactice în pregătirea pentru lecții, ajutînd la valorificarea celei mai bune experiențe pedagogice, organizația sindicală a contribuit la ridicarea nivelului calitativ al muncii din școală și, ca urmare, la creșterea numărului elevilor cu note bune și foarte bune.

O altă problemă deosebit de importantă care se ridică în munca de zi cu zi a cadrelor didactice este lupta împotriva mediocrității la învățătură. În adunările generale de dări de seamă ale organizațiilor sindicale din orașul Dej, analizîndu-se cauzele care favorizează mediocritatea la învățătură, s-a propus sindicatului să dezvolte și să orienteze propaganda profesională în vederea combaterii mediocrității în primul rînd prin ridicarea nivelului predării.

Dezbaterea în consfătuirile de muncă inițiate de organizațiile sindicale din orașul Dej a unor teme ca „Metode folosite pentru înfăptuirea disciplinei conștiente", „Cum realizăm în lecții legarea teoriei de practică", „Locul pe care îl ocupă transmiterea cunoștințelor în lecții", „Înlăturarea supraîncărcării elevilor prin fixarea cunoștințelor în cadrul lecției" și altele, au contribuit la valorificarea experienței celor mai bune cadre didactice, la ridicarea nivelului predării lecțiilor. Paralel cu aceste consfătuiri de muncă comitetul sindicatului învățămînt din Dej a organizat interasistențe și lecții deschise, care au fost de asemenea urmate de dezbateri și de măsuri.

Organizarea de interasistențe și lecții deschise a permis rezolvarea mai operativă a unor probleme ivite în cursul trimestrului.

Preocuparea organizațiilor sindicale din Dej față de combaterea mediocrității, sprijinul acordat profesorilor în însușirea experienței pedagogice înaintate — alături de activitatea desfășurată în același scop de către cercurile pedagogice și comisiile metodice — se reflectă în rezultatele înscrise la sfîrșitul trimestrului II. În condițiile unei exigențe sporite a crescut mult numărul elevilor cu note bune și foarte bune. Astfel, la Școala de 7 ani nr. 1 din 736 elevi 75 la sută au note de la 7 la 10, la Școala de 7 ani nr. 2, 64 la sută din elevi au note de la 7 în sus, iar la Școala medie din 793 de elevi 416 au note bune și foarte bune. Procentul elevilor cu cunoștințe mediocre este în continuă scădere.

Organelor sindicale din învățămînt le revine datoria să facă din lupta împotriva mediocrității la învățătură o acțiune politică de masă, la care să mobilizeze pe toți membrii de sindicat și, în colaborare cu organizațiile de U.T.M. și de pionieri, să-i determine pe elevi și studenți să muncească mai stăruitor și mai temeinic pentru însușirea cunoștințelor. In același scop organizațiile sindicale au datoria să-și intensifice eforturile în vederea evitării supraîncărcării elevilor.

Examinînd sarcinile ce revin sindicatelor din învățămînt în vederea luptei pentru îmbunătățirea calitativă a învățămîntului de cultură generală, precum și a pregătirii cadrelor de specialitate, plenara a apreciat că ridicarea nivelului la învățătură depinde în primul rînd de calitatea procesului instructiv-educativ din școli, de creșterea exigenței cadrelor didactice față de propria lor muncă. Lecții cu un conținut științific riguros, cu o justă orientare ideologică și politică, transmise elevilor și studenților prin cele mai bune metode de predare, legarea strînsă a cunoștințelor teoretice de viață, de producție, folosirea oricărui prilej oferit de lecții și de acti-

(Continuare în pag. 2)

Vladimir Ilici Lenin în mijlocul delegaților la cel de-al III-lea Congres al Uniunii Tineretului Comunist din Rusia
După tabloul pictorului P. Belousov

La 22 aprilie se împlinesc 91 de ani de la nașterea genialului învățător al omenirii muncitoare, Vladimir Ilici Lenin. Ideile sale capătă mereu mai multă forță și vitalitate, trăind în inimile și mințile a milioane de comuniști, ale oamenilor muncii din lumea întreagă ce năzuiesc spre o viață lipsită de exploatare, spre realizarea celor mai înalte idealuri umane pentru care a trăit și a luptat marele Lenin.

Mărețele înfăptuiri ale maselor muncitoare din țările care au pășit pe drumul socialismului, uriașul avînt al mișcării de eliberare socială și națională dovedesc forța de nebiruit a ideilor leninismului, triumful mărețelor lui previziuni.

Trăim epoca în care visul de mai bine al omenirii muncitoare capătă viață, epoca victoriei genialei învățături a lui Lenin, luptătorul neînfricat pentru progresul și fericirea maselor muncitoare.

V. I. LENIN

A ne însuși comunismul

Ce ne trebuie pentru a învăța comunismul? Ce trebuie să desprindem din suma cunoștințelor generale pentru a dobîndi cunoașterea comunismului? Aici ne amenință o serie întreagă de primejdii, care se manifestă ori de cîte ori sarcina studierii comunismului este pusă greșit sau atunci cînd ea este înțeleasă prea unilateral.

Este firesc ca la prima vedere să-ți vină în minte gîndul că a învăța comunismul înseamnă a-ți însuși suma cunoștințelor expuse în manualele, broșurile și lucrările comuniste. Dar o astfel de definiție a studierii comunismului ar fi prea elementară și insuficientă. Dacă studierea comunismului ar consta numai în însușirea a ceea ce este expus în lucrările, cărțile și broșurile comuniste, atunci am putea căpăta prea ușor niște lăudăroși sau bucheri comuniști, iar lucrul acesta ne-ar aduce numai prejudicii și neajunsuri, pentru că acești oameni, după ce vor fi învățat și citit ceea ce este expus în cărțile și broșurile comuniste, s-ar pomeni că nu se pricep să lege laolaltă toate aceste cunoștințe și n-ar ști să acționeze așa cum cere într-adevăr comunismul.

Un rău și o calamitate dintre cele mai mari, care ne-au rămas de la societatea veche, capitalistă, este ruptura totală între carte și viața practică, căci am avut cărți în care totul era zugrăvit în cele mai frumoase culori, dar în majoritatea cazurilor aceste cărți constituiau cea mai dezgustătoare și mai fățarnică minciună care ne zugrăvea în culori false societatea capitalistă.

De aceea simpla însușire din cărți a ceea ce se spune în ele despre comunism ar fi ceva cît se poate de greșit. Cuvîntările și articolele noastre de acum nu conțin o simplă repetare a ceea ce se spunea înainte despre comunism, deoarece cuvîntările și articolele noastre sînt legate de munca multilaterală de zi cu zi. Fără muncă, fără luptă cunoașterea din cărți a comunismului, cunoașterea lui din broșurile și din operele comuniste nu are absolut nici o valoare, fiind că ea ar continua acea veche ruptură dintre teorie și practică care constituia cea mai dezgustătoare trăsătură a societății vechi, burgheze.

Și mai primejdios ar fi dacă ne-am apuca să ne însușim numai lozincile comuniste. Dacă nu am înțelege la timp această primejdie și dacă nu am orienta toată munca noastră în spre înlăturarea acestei primejdii, atunci existența unei jumătăți de milion sau a unui milion de tineri și tinere care, după o astfel de studiere a comunismului, își vor zice comuniști n-ar face decît să aducă mari prejudicii cauzei comunismului.

Aci se pune în fața noastră problema: cum trebuie să îmbinăm toate acestea pentru studierea comunismului? Ce anume trebuie să luăm din școala veche, din știința veche? Școala veche declara că vrea să creeze un om instruit din toate punctele de vedere, că ea predă științele în general. Noi știm că aceasta era pe de-a-ntregul fals, căci toată societatea era întemeiată și se baza pe împărțirea oamenilor în clase, în exploatatori și asupriți. Firește că toată școala veche, fiind în întregime pătrunsă de spirit de clasă, dădea cunoștințe numai copiilor burgheziei. Fiecare cuvînt al ei era plăsmuit în interesul burgheziei. In aceste școli tînăra generație de muncitori și țărani era nu atît educată, cît dresată în interesul aceleiași burghezii. Ei erau educați în scopul creării pentru burghezie a unor slugi bune, capabile să-i aducă profit și care totodată să nu-i tulbure liniștea și trîndăvia. De aceea, res-

(Continuare în pag. 2)

Privind cu interes prețioasele documente expuse în cadrul muzeului

La Muzeul de istorie a partidului

În aceste zile de primăvară premergătoare măreței aniversări — 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din România — Muzeul de istorie a partidului cunoaște o vie animație.

Numai în decurs de zece zile, peste 11.000 elevi, veniți împreună cu profesorii lor din toate colțurile țării — din cătunele Maramureșului, din satele Dobrogei sau Moldovei — nepoții și fiii celor pentru care lumea se termina o dată cu satul lor, au pătruns cu pietate în muzeul care cuprinde documente despre unele din cele mai eroice pagini din istoria poporului nostru.

Ochii lor limpezi s-au oprit cu atenție asupra graficelor, asupra paginilor din presa ilegală, asupra portretelor eroilor comuniști, Toți au ascultat cu atenție explicațiile ghizilor, le-au pus nenumărate întrebări. Voiau să știe, să afle cît mai multe despre lupta partidului, despre faptele eroice ale comuniștilor. Cu puternică ură împotriva asupritorilor, cu nesfîrșită admirație pentru țăria comuniștilor au privit copiii machetele tipografiilor ilegale, ale caselor conspirative, foițele de țigară care serveau drept manuale, lanțurile, instrumentele de tortură — condițiile în care cei mai buni fii ai poporului organizau lupta cea mare.

Parcurgînd sălile muzeului, mintea se îmbogățește, sufletul se înalță, și parcă ceva te îndeamnă la fapte mari. Citești aceasta în expresia copiilor, o citești în cuvintele simple izvorîte din inimă, scrise de ei cu emoție în cartea de impresii a muzeului.

„Am rămas adînc impresionat de condițiile grele în care și-a desfășurat activitatea partidul nostru. Exemplul comuniștilor ne va fi întotdeauna călăuză. Un grup de pionieri de la Școala din Breaza".

„Recunoștință veșnică partidului nostru drag. Prin munca noastră vom dovedi că vom fi demni de marile sacrifii ale comuniștilor. Un grup de elevi din Gura Humorului — Suceava".

„Îți mulțumim, partid iubit, părinte drag, pentru copilăria fericită pe care ne-ai creat-o. Elevii Școlii din comuna Dragoslavele, raionul Muscel".

Unii copii își exprimă sentimentele în versuri pline de simțire, ca acelea notate de eleva Georgeta Robozeanu de la Școala medie „C. A. Rosetti" din București :

„Partid" — vrăjit și minunat
cuvînt
Ce luminează calea spre înflorire.
Cînd îl auzi, se pare că un cînt
Străbate inima și-ntreaga fire.
Cuvînt ce te îndemnă să muncești
Să cucerești știința, viitorul,
Cu inima fierbinte să iubești
Tot ce cu drag a-nfăptuit
poporul.

B. Ieșanu

Lupta pentru calitate în atenția organizațiilor sindicale

(Urmare din pag. 1)

vitățile extrașcolare pentru a-i educa pe copii și tineri în spiritul comunismului — iată principalele mijloace prin care cadrele didactice pot și trebuie să contribuie la îmbunătățirea reală a procesului instructiv-educativ, la ridicarea calitativă a pregătirii viitoarelor cadre de constructori ai socialismului.

In acest scop, organele sindicale din învățămînt sînt chemate să-i ajute pe membrii de sindicat să folosească asemenea metode de transmitere a cunoștințelor încît elevii și studenții să înțeleagă fundamentarea științifică a fenomenelor și a proceselor din natură și societate.

În cele mai multe din școlile noastre, organele sindicale sprijină realizarea acestor cerințe. Comitetul sindicatului învățămînt din Sibiu, de pildă, s-a ocupat intens de organizarea și dotarea cu materiale a laboratoarelor din școlile orașului, mobilizînd și stimulînd cadrele didactice să-și dea contribuția la realizarea de noi tipuri de material didactic care să fie la înălțimea științei moderne. Sindicatul a sprijinit conducerea Școlii de 7 ani nr. 8 și pe profesoara de științe naturale din această școală să improvizeze o seră în care se cultivă toate plantele care se studiază la botanică în așa fel încît acestea să fie în plină vegetație în momentul predării. În felul acesta se asigură observația sistematică și intuirea completă, ca metode științifice de predare.

Dar asigurarea nivelului științific al predării nu înseamnă numai transmiterea prin cele mai bune metode a cunoștințelor prevăzute în programe și manuale. Procesul predării trebuie pus de la început în slujba formării concepției materialist-dialectice a elevilor. Pregătirea ideologică a cadrelor didactice este o condiție esențială în lupta pentru înfăptuirea unui învățămînt de calitate. Este desigur un succes al activității sindicatelor noastre faptul că imensa majoritate a cadrelor didactice frecventează cu regularitate cursurile de învățămînt ideologic.

Ca urmare a ridicării nivelului ideologic al cadrelor didactice, s-a îmbunătățit munca de educație comunistă a elevilor, a crescut eficiența educativă a lecțiilor de literatură, istorie, geografie, fizică etc. Cadrele didactice combat cu mai multă competență teoriile idealiste manifestate în știință, artă și cultură, leagă mai strîns lecțiile de practica construcției socialiste din țara noastră, participă mai activ la munca de culturalizare a maselor, la transformarea socialistă a agriculturii, la combaterea misticismului.

Organele sindicale din instituțiile de învățămînt au datoria să ajute și să stimuleze activitatea cadrelor didactice pe această linie, să vegheze la buna ei desfășurare în întregul proces instructiv-educativ din toate școlile. In acest scop organizațiile sindicale sînt chemate să sprijine cadrele didactice în studiul învățăturii marxist-leniniste, să se intereseze îndeaproape de felul cum folosesc membrii de sindicat cunoștințele dobîndite la cercurile de învățămînt ideologic în munca lor instructiv-educativă, cum aplică învățătura marxist-leninistă în formarea concepției materialist-dialectice a tineretului nostru școlar.

La realizarea unui învățămînt de calitate în școlile noastre contribuie în cea mai mare măsură legarea mai strînsă a cunoștințelor teoretice de practică. Și în această privință sindicatele de învățămînt și-au adus contribuția organizînd în școli și cluburi dezbateri privind căile de înfăptuire a acestei importante cerințe. Pe de altă parte sindicatele din învățămînt sprijină stabilirea de legături strînse între școli și întreprinderile industriale, G.A.S., G.A.C., inițiază vizitarea unor importante obiective industriale.

Comitetele secțiilor sindicale din școli, și îndeosebi comisiile cu munca profesională trebuie să ceară membrilor de sindicat ca fiecare lecție să fie strîns legată de realitățile vieții noastre noi și să urmărească îndeaproape înfăptuirea acestei cerințe. De asemenea sindicatele din învățămînt pot contribui, în colaborare cu sindicatele din întreprinderi, la buna organizare a practicii în producție a elevilor și studenților.

Pentru școlile profesionale, tehnice și tehnice de maiștri, legarea cunoștințelor teoretice de practică face parte din însăși pregătirea profesională a viitorilor muncitori calificați, tehnicieni și maiștri. Conștiente de importanța acestui fapt, cadrele didactice de la Grupul școlar „Steagul roșu" din Brașov desfășoară unele lecții teoretice de specialitate direct în uzină, folosind pentru demonstrație, ca material didactic, însăși mașina — care formează obiectul predării — în stare de funcționare și în plin proces de producție.

Paralel cu instruirea teoretică, buna organizare a practicii constituie, de asemenea, o preocupare permanentă a organelor sindicale din aceste școli, care împreună cu sindicatele din întreprinderi, studiază, pe baza specificului producției, formele cele mai eficiente de instruire : prin integrarea elevilor în echipe de muncitori ; prin repartizarea lor pe lîngă muncitori ; prin constituirea de brigăzi numai din practicanți conduse de muncitori calificați ; prin organizarea în întreprinderi a unor locuri de muncă individuale pentru elevi.

Pentru sprijinirea bunei organizări a practicii ucenicilor și elevilor organizația sindicală de la Școala profesională de construcții din Bacău a inițiat consfătuiri împreună cu întreprinderile, la care s-au discutat, de pildă, problemele corelării îndeplinirii planului de producție cu programele școlare de instruire practică.

Paralel cu realizările însemnate obținute în domeniul orientării ideologice și științifice a lecțiilor, al legării lor de viață, al folosirii celor mai bune metode pedagogice, în unele școli se mai întîlnesc însă și cazuri în care lecțiile nu se predau la un nivel corespunzător. Mai sînt profesori care se mulțumesc ca elevii lor să se strecoare dintr-o clasă în alta, obținînd note la limită. Este evident că asemenea elevi termină școala fără să-și însușească o bază temeinică de cunoștințe. Cauzele acestor situații trebuie căutate în deficiențele existente în munca membrilor de sindicat respectivi, a colectivelor pedagogice. Insuficienta pregătire pentru lecții, nivelul științific și ideologic scăzut al conținutului predării, determinat de însușirea mecanică și simplistă a problemelor la învățămîntul ideologic, slaba preocupare pentru găsirea și aplicarea celor mai potrivite metode de predare sînt principalele cauze care generează rezultate nesatisfăcătoare la învățătură. Numărul încă mare al elevilor rămași în urmă la învățătură și mai ales al celor cu note la limită de la școlile medii din Cugir, Hațeg, Babadag, de la școlile de meserii din Blaj sau Școala profesională de ucenici din Sighișoara se explică mai ales prin existența în activitatea cadrelor din aceste școli a unor astfel de lipsuri. Evident că asemenea rezultate sînt grăitoare și pentru activitatea organelor de conducere ale acestor școli. Dar nu-i mai puțin adevărat că răspunderea pentru aceasta revine și organizațiilor sindicale respective care n-au luat măsurile cuvenite pentru ridicarea calității muncii membrilor de sindicat.

Ce-ar putea spune organizația sindicală de la școala din comuna Lipovăț, raionul Vaslui, de faptul că în această școală se folosește încă planificarea calendaristică întocmită în anul 1954, deși de atunci s-au produs modificări nu numai în planul de învățămînt și în programe, dar s-a modificat însăși structura anului școlar, trecîndu-se de la pătrare la trimestre ? Organizația sindicală respectivă nu a socotit necesar să ia nici un fel de măsură pentru a înlătura asemenea situații. De asemenea, comitetul de secție de la Centrul școlar de construcții din Cluj nu s-a alarmat de faptul că, la fizică, la sfîrșitul trimestrului II — dată la care trebuia să se încheie predarea fizicii — abia s-a parcurs materia prevăzută pentru trimestrul I. In unele școli se mai întîlnesc o serie de lipsuri și în ce privește conținutul lecțiilor, folosirea lor în scop educativ, precum și în ce privește legarea cunoștințelor teoretice de practică, de producție. Așa, de exemplu, la Școala de maiștri sticlari și ceramiști din Turda, profesoara de tehnologie a dat ca temă pentru proiectul de diplomă construcția unei secții care să producă 5.000 tone obiecte de porțelan pe zi, ceea ce reprezintă o cifră cu totul nereală.

Organizațiile sindicale din școli pot și trebuie să-și aducă contribuția la înlăturarea tuturor lipsurilor care se răsfrîng asupra activității de instruire și educare a viitoarelor cadre de constructori. Ele au datoria să formeze și să mobilizeze opinia sănătoasă a colectivelor de pedagogi împotriva superficialității în pregătirea pentru lecții, a verbalismului și metodelor vechi de muncă, împotriva lecțiilor seci, lipsite de valoare științifică și educativă.

In discuțiile care au avut loc la plenară o mare atenție a fost acordată problemelor privind încheierea cu succes a anului școlar. Mulți vorbitori, ca tov. Emilia Pop (Dej), Antim Dringa (Oradea), Claudia Ocenaș (Bacău) și alții, au exprimat în plenară angajamentele luate de cadrele didactice din școlile și orașele respective, ca în cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea partidului să desfășoare o astfel de muncă încît încheierea acestui an școlar să însemne un nou și hotărît pas înainte pe drumul bunei pregătiri a tineretului. De asemenea, în cadrul discuțiilor s-a arătat că sindicatele din învățămînt au luat măsuri ca în trimestrul al III-lea organizațiile sindicale din școli să intensifice propaganda profesională, acțiunile de popularizare a experienței pedagogice înaintate.

Măsurile adoptate de recenta plenară a C. C. al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură sînt menite să sporească și mai mult capacitatea mobilizatoare a organizațiilor sindicale din școli și facultăți, să dezvolte contribuția lor la lupta pentru calitate pe care poporul nostru o duce în toate domeniile de activitate în semn de cinstire și devotament pentru partidul clasei muncitoare.

A ne însuși comunismul

(Urmare din pag. 1)

pingind școala veche, noi ne-am pus drept sarcină să luăm din ea numai ceea ce ne trebuie pentru a obține o adevărată educație comunistă.

Aici ajung la acele reproșuri, la acele învinuiri aduse școlii vechi pe care le auzim mereu și care nu arareori duc la o interpretare cu desăvîrșire greșită. Se spune că școala veche a fost o școală a buchiselii, o școală a muștruluielii, o școală a tocelii. Aceasta este adevărat, dar trebuie să știi să faci deosebire între ceea ce era rău în școala veche și ceea ce avea ea folositor pentru noi, și trebuie să știi să alegi din ea ceea ce este necesar pentru comunism.

Școala veche a fost o școală a buchiselii, ea silea pe oameni să-și însușească o sumedenie de cunoștințe inutile, de prisos, moarte, care îmbîcseau mințile și transformau generația tînără în slujbași croiți pe același calapod. Dar ați face o mare greșeală dacă ați încerca să trageți concluzia că poți deveni comunist fără să-ți însușești tot ceea ce a acumulat cunoașterea omenească. Ar fi greșit să se creadă că e deajuns să-ți însușești lozincile comuniste, concluziile științei comuniste, fără a-ți însuși acea totalitate de cunoștințe a căror consecință este comunismul însuși.

. . . . . .

Școala veche crea slugi necesare capitaliștilor ; din oamenii de știință, școala veche făcea oameni care trebuiau să scrie și să vorbească așa cum le convenea capitaliștilor. Aceasta înseamnă că noi trebuie s-o înlăturăm. Dar dacă trebuie s-o înlăturăm, dacă trebuie s-o distrugem, înseamnă oare aceasta că nu trebuie să luăm din ea tot ce a acumulat omenirea și e necesar oamenilor ? Inseamnă aceasta oare că nu trebuie să știm a deosebi ceea ce a fost necesar capitaliștilor de ceea ce este necesar comunismului ?

In locul vechiului muștru, care era practicat în societatea burgheză împotriva voinței majorității, noi punem disciplina conștientă a muncitorilor și țăranilor, care îmbină ura împotriva vechii societăți cu hotărîrea, priceperea și capacitatea de a uni și de a organiza forțele în vederea acestei lupte, pentru ce din voința a milioane și sute de milioane de oameni răzlețiți, dispersați, împrăștiați pe tot cuprinsul acestei țări imense să făurim o voință unică, deoarece fără această voință unică vom fi în mod inevitabil înfrînți. Fără această coeziune, fără această disciplină conștientă a muncitorilor și țăranilor, cauza noastră nu are sorți de izbîndă. Fără aceasta nu-i vom putea învinge pe capitaliștii și pe moșierii din lumea întreagă. Nici măcar fundamentul nu-l vom consolida, fără să mai vorbim despre construirea pe acest fundament a unei societăți noi, comuniste. Tot astfel, negînd școala veche, nutrind o ură cu totul legitimă și necesară împotriva acestei școli vechi, prețuind hotărîrea de a distruge vechea școală, trebuie să înțelegem că în locul vechii buchiseli, al vechii tocelî, al vechiului muștru trebuie să punem priceperea de a ne însuși întreaga sumă a cunoștințelor omenești și să ne-o însușim astfel încît comunismul să nu fie ceva învățat pe de rost, ci să fie ceva gîndit de voi înșivă, să reprezinte concluziile care sînt inevitabile din punctul de vedere al educației actuale.

Iată cum trebuie puse problemele fundamentale atunci cînd vorbim despre sarcina de a ne însuși comunismul.

(Extras din cuvîntarea rostită la al III-lea Congres general al Uniunii Tineretului Comunist din Rusia)

RĂSPUNZÎND CHEMĂRII PARTIDULUI

La nivelul tehnicii mondiale

Pentru a simţi pulsul viu al activităţii ce se desfăşoară în aceste zile la I.M.D., pentru a putea cuprinde cît mai larg rezultatele întrecerii între colectivele secţiilor care generează continuu o calitate mereu mai înaltă a produselor, trebuie neapărat să urmăreşti munca în fiecare atelier al întreprinderii. Stînd de vorbă cu muncitorii, cu tehnicienii, cu inginerii, văzînd rezultatele activităţii lor îţi dai seama că angajamentele luate în cinstea aniversării a 40 de ani de la înfiinţarea partidului devin faptă, că această fabrică complexă a cărei producţie este pusă în slujba şcolii a păşit într-o etapă superioară de activitate.

Atunci cînd colectivul întreprinderii răspunzînd chemării Comitetului Central al partidului a stabilit obiectivele ce trebuie atinse, muncitorii şi-au luat angajamentul să îmbunătăţească calitatea construcţiei la peste 60 de sortimente. Aceasta a necesitat aplicarea unui plan larg de măsuri tehnico-organizatorice, modificarea unor procese tehnologice care vizează utilizarea tot mai largă a pieselor din material plastic produse prin injecţie, modificarea tehnicii de lucru în atelierele de acoperiri galvanice, modificarea formelor de finisaj în atelierul de tîmplărie etc., precum şi îmbunătăţirea substanţială a controlului tehnic de calitate.

In fiecare atelier — la mecanică, la ajustaj, la aparate electrice sau la sticlărie — echipele lucrează avînd în faţă permanent ţintele de îmbunătăţire a calităţii produselor. Astfel, muncitorii care execută spintariscopul au trecut la modificarea dimensiunilor corpului acestuia, reducîndu-i substanţial greutatea şi făcîndu-l să cîştige în suplete. Colectivul care execută galvanometrul didactic realizează acum gradarea cadranului printr-un procedeu nou, care asigură o precizie superioară. Colectivul care execută balanţa şcolară a îmbunătăţit calitatea de finisaj a talerelor.

Toate produsele, chiar cele intrate foarte recent în fabricaţie sînt analizate continuu cu ochi critici. Pretutindeni se caută soluţii superioare de construcţie. Iată un exemplu convingător. Pînă nu de mult Intreprinderea de material didactic a primit adesea sesizări din şcoli cu privire la unele deficienţe calitative ale unui aparat folosit foarte frecvent: discul lui Newton. „In locul albului strălucitor pe care ar trebui să-l obţinem prin învîrtirea discului, acesta nu dă decît un cărămiziu şters. Bineînţeles că în asemenea condiţii experienţa cu privire la compunerea spectrului solar nu este tocmai convingătoare pentru elevi" — scria, de pildă, întreprinderii, cu cîtva timp în urmă, profesorul de fizică al unei şcoli medii din Braşov. Şi avea în mare măsură dreptate. Atît condiţiile de tipărire a discului, în care erau folosite doar elementele obţinute prin compunerea a patru culori de bază, cît şi concepţia de construcţie — îmbinarea unei multitudini de benzi înguste — nu erau în măsură să dea rezultatele cele mai satisfăcătoare. Noul disc al lui Newton pus în fabricaţie de Intreprinderea de material didactic permite să se obţină un alb curat şi uniform. Pe placa metalică de montaj sînt îmbinate cu grijă sectoarele largi de cerc obţinute prin alipirea de benzi din şapte nuanţe absolut diferite.

A fost îmbunătăţită şi calitatea voltmetrului Hoffmann cu electrozi de platină. Acesta efectuează acum cu o deosebită precizie determinările cantitative ale fenomenului de electroliză. Etanşeitatea lui este mult superioară etanşeităţii voltmetrelor produse înainte, nelăsînd să se scurgă nici o picătură de acid.

Deosebit de convingătoare pentru strădania colectivului Intreprinderii de material didactic de a obţine produse la nivelul tehnicii mondiale este calitatea detectorului Geiger-Muller pentru şcoli, menit să contribuie la pregătirea viitoarelor cadre care vor lucra pentru folosirea paşnică a energiei atomice.

S-a afirmat de multe ori că unele produse ale I.M.D.-ului, deşi valoroase din punct de vedere al concepţiei de construcţie şi a preciziei în funcţionare, au un aspect neîngrijit, mohorît. Ca urmare a dorinţei colectivului întreprinderii de a înlătura această lipsă, estetica a devenit una din preocupările de prim plan. In atelierul de nichelaj, colectivul condus de fruntaşul în producţie Vasile Comnea obţine acum lucrări de calitate mult superioară prin înlocuirea vechiului sistem de alimentare electrică printr-un sistem de redresori. De asemenea colectivul atelierului de vopsitorie, înzestrat de curînd cu aparate noi pentru pulverizarea fină a vopselei, a generalizat vopsirea postamentelor şi carcaselor la toate aparatele cu vopsea în imitaţie de lovituri de ciocan. Ajunge să priveşti, alături de vechile carcase negre sau cenuşii, noile carcase argintii, sclipitoare, pentru a-ţi da seama de importanţa acestei măsuri pentru îmbunătăţirea aspectului estetic al produselor.

„Să dăm produse la nivelul tehnicii mondiale", lozinca sub care se desfăşoară în fabricile şi uzinele din întreaga ţară bătălia pentru calitate, exprimă însăşi esenţa întregii activităţi a colectivului de muncitori, tehnicieni şi ingineri ai Intreprinderii de material didactic.

Al. Ciucă

Un grup de muncitori-elevi de la secţia serală a Şcolii medii din Bîrlad pregătind lecţiile împreună

Realizările ucenicilor

Indrumaţi de cadrele didactice, ucenicii Şcolii profesionale de pe lîngă uzinele „Semănătoarea" din Capitală participă cu entuziasm la întrecerea socialistă organizată în întîmpinarea celei de a 40-a aniversări a partidului.

In atelierele şcolii, brigăzile de ucenici, îndrumate de maiştrii-instructori, muncesc cu rîvnă pentru îndeplinirea şi depăşirea planului de producţie, pentru realizarea unor produse de o calitate superioară.

In prezent, în fruntea întrecerilor socialiste se găsesc ucenicii matriţeri, care au confecţionat numeroase matriţe pentru ştanţat necesare uzinei. Deosebit de valoroasă este şi activitatea ucenicilor lăcătuşi mecanici şi strungari din anul I, care obţin multe succese în confecţionarea sculelor şi uneltelor menite să îmbogăţească utilajul atelierelor-şcoală.

GH. SIRBU

Puterea exemplului

„Niciodată copiii nu au fost atît de preţioşi ca acum — spunea Gorki — cînd trebuie să înfăptuiască opera de importanţă mondială pe care au început s-o înfăptuiască, cu un succes uimitor, părinţii lor, operă care deşteaptă treptat printre oamenii muncii din lumea întreagă raţiunea şi voinţa de a croi o viaţă nouă". In adevăr, copiii reprezintă însuşi viitorul ţării. Iar priceperea, capacitatea şi devotamentul cu care ei vor continua măreaţa operă începută în zilele noastre depind de felul cum noi am înţeles să-i educăm şi să-i instruim, de grija pe care o purtăm pentru sănătatea şi dezvoltarea lor fizică.

Mereu mai mult partidul pune în faţa întregului popor sarcina de a munci mai bine pentru a construi cu succes socialismul în patria noastră. Lupta pentru calitate se traduce în şcoală prin lupta pentru un conţinut ştiinţific ridicat al lecţiilor şi al întregii activităţi şcolare, care este chemată să-i înzestreze pe elevi cu un sistem de cunoştinţe profunde şi folositoare, să cultive în sufletele lor înaltele virtuţi comuniste — dragostea pentru muncă şi adevăr, voinţa, abnegaţia, curajul, dorinţa nestăvilită de a-şi pune toată priceperea şi capacitatea creatoare în slujba patriei socialiste.

Experienţa celor mai buni şi mai înaintaţi învăţători şi profesori din şcoala noastră a dovedit că una din condiţiile principale ale sucesului în munca educativă o constituie exemplul personal. Pedagogul trebuie să iubească nu numai copiii, dar şi propria sa meserie, să iubească profund ştiinţa pe care este chemat să o facă înţeleasă de cei mici. Pe bună dreptate se spune că dacă vrei să-ţi educi elevul cu ajutorul ştiinţei trebuie să iubeşti ştiinţa şi să o cunoşti. Elevii vor prinde drag atît de tine cît şi de ştiinţă, şi prin aceasta îi vei putea educa; dar dacă tu însuţi n-o iubeşti, oricît i-aî sili să înveţe, ştiinţa ta nu va produce nici o înriurire educativă. Acesta este un adevăr incontestabil. Doar ştim cu toţii cît de puternic sînt influenţaţi copiii de cei mai în vîrstă. Pasiunea acestora pentru ştiinţă şi artă, pentru literatură sau tehnică se transmite uşor celor mici, cu condiţia ca ea să se manifeste într-adevăr cu forţa unei pasiuni. Iată un tînăr profesor Emanoil Dogăroiu de la Şcoala medie nr. 3 din oraşul Brăila. Cîte ceasuri, cîte zile nu-şi petrece el — din dragoste pentru tehnică, din pasiunea de a cerceta şi a construi ceva folositor — printre aparate, printre uneltele de lucru? Copiii au simţit dragostea profesorului pentru toate acestea şi, încrezători în el, i-au dat mîna, dornici să descopere şi ei frumuseţile care au cucerit inima dascălului. Şi ajutaţi de acesta reuşesc să le descopere. Micii electrotehnicieni ai şcolii au simţit nu o dată bucuria şi marea satisfacţie pe care ţi-o dă reuşita străduinţelor fierbinţi de a construi cu propriile mîini un aparat de radio, de a face în şcoală o instalaţie de radioamplificare sau unele aparate de emisie şi recepţie.

Cîte frumuseţi nu vor fi descoperit de asemenea, cîte satisfacţii nu vor fi avut şi elevii pasionaţilor profesori de fizică şi matematică de la Şcoala medie „N. Bălcescu" din Bucureşti care le-au trezit interesul pentru ştiinţa rachetelor, ai profesorului de ştiinţe naturale Ion Catană din comuna Priboieni, regiunea Argeş care se ocupă cu rîvnă de cultura plantelor ca şi elevii atîtor alţi pedagogi îndrăgostiţi de matematică, chimie, istorie, literatură! Este clar pentru ori cine că prin dragostea lor faţă de ştiinţă au adus un imens serviciu şcolii — şi nu numai instrucţiei, ci şi educaţiei, căci interesul pentru ştiinţă nu înseamnă numai un număr sporit de cunoştinţe, şi deci un nivel ridicat la învăţătură, priceperea şi îndemînarea de a construi ceva, de a cerceta pentru a descoperi lucruri noi, ci implicit contribuie la cultivarea voinţei, a spiritului de disciplină şi solidaritate, a dragostei de muncă, a seriozităţii şi a spiritului de răspundere — atribute ale omului nou, constructor al socialismului. De bună seamă, copiii din şcolile respective vor lua exemple bune din viaţa profesorului lor şi vor face din viaţa oamenilor rămaşi în istorie pentru abnegaţia cu care s-au dăruit ştiinţei puse în slujba popoarelor idealul propriei lor vieţi, vor năzui întotdeauna să ajungă asemenea lor.

Vorba însoţită de fapte, fapte şi nu vorbe goale — acest lucru trebuie să călăuzească pas cu pas pe toţi învăţătorii şi profesorii care au menirea să dea contur chipului luminos al omului nou. Sînt aici, de fapt, două probleme.

In primul rînd este vorba de aceea că între cuvintele profesorului şi faptele lui trebuie să existe întotdeauna o deplină concordanţă Fireşte, îndemnul dat de profesor elevilor ca ei să citească, să studieze cît mai profund, va avea ecou numai dacă pedagogul va fi un exemplu grăitor în această privinţă, dacă el va dovedi permanent pasiune, preocupare susţinută pentru cunoaşterea a tot ce ne oferă ştiinţa, literatura, arta, a tot ce apare nou în dezvoltarea lor. L. N. Tolstoi — după care întreaga educaţie, sau măcar 99 la sută din ea, se reduce la puterea exemplului — observa pe bună dreptate: „Dacă, de pildă, copilul vede că-mi ies din fire şi jignesc oamenii, că pun pe alţii să facă ceea ce aş putea să fac eu însumi, că mă las tîrît de propria-mi lăcomie şi dau frîu liber poftelor mele, că evit orice muncă spre binele altora şi nu caut decît plăceri personale, că sînt plin de trufie şi vanitate din cauza situaţiei mele, că vorbesc pe alţii de rău, că altceva spun în spatele oamenilor decît le spun în faţă, că mă prefac dînd impresia că aş crede un lucru în care de fapt nu cred, precum şi alte sute şi mii de alte asemenea purtări, sau, dimpotrivă, dacă vede purtări care vădesc: blîndeţe, modestie, hărnicie, abnegaţie, cumpătare, sinceritate — copilul se contaminează, prinzînd de la mine anumite trăsături din acestea, de o sută de ori mai uşor decît dacă l-aş povăţui, ţinîndu-i discursurile cele mai elocvente şi mai pline de înţelepciune". Cuvintele marelui scriitor şi gînditor rus sînt grăitoare şi nu mai au nevoie de comentarii.

Pe de altă parte este vorba de necesitatea ocolirii verbalismului în educaţie. Pedagogii noştri s-au convins din propria experienţă că exemplele vii din viaţă, alese cu grijă şi prezentate la momentul potrivit, cunoscute de elevi pe cît posibil nemijlocit, au o mare forţă de convingere asupra copilului. In convorbirile de la orele de dirigenţie, însă, se întîmplă adesea să nu putem recurge la contactul direct cu realitatea. Vom suplini această prezentînd cît mai concret şi mai precis, mai clar şi mai convingător lucrurile pe care vrem să le facem cunoscute. Nici o vorbă de prisos, nici o afirmaţie gratuită, insuficient gîndită. Puternic îi vor impresiona pe copii, de pildă, discuţiile despre I. A. Gagarin, acest erou al zilelor noastre, dacă ele vor scoate în evidenţă elementele esenţiale, semnificative din viaţa lui de comunist modest, cinstit, care nu prin vorbe, ci prin fapte şi-a dovedit dragostea faţă de patrie.

Vorbăria goală, exprimarea şablonardă, de care se folosesc unii pedagogi, mai ales cu prilejul orelor de dirigenţie, sînt duşmanii de moarte ai educaţiei comuniste. Noi vrem să creştem oameni ale căror vorbe sînt tot atîtea garanţii pentru fapte.

Cei mai mulţi pedagogi înţeleg că lupta pentru calitate în munca de educare nu se poate desprinde de lupta pentru propria lor perfecţionare, astfel încît între vorbele şi faptele pedagogilor să fie o deplină concordanţă, căci în el şcolarul caută şi găseşte cel mai puternic şi mai apropiat exemplu pentru conduita sa în viaţă.

I. Petrescu

Impotriva formalismului în predarea matematicii

Trigonometria este unul din capitolele matematicii care a luat naştere şi s-a dezvoltat în contactul cel mai nemijlocit cu activitatea practică creatoare a omului. Tocmai de aceea în predarea ei se găsesc nenumăratele posibilităţi de a asigura o legătură permanentă şi firească între cunoştinţele predate în şcoală şi aplicarea acestora în practică. Dacă cei mai mulţi profesori de matematică folosesc în mod judicios aceste posibilităţi, reuşind să-i înarmeze pe elevi cu deprinderea de a aplica cunoştinţele de trigonometrie în rezolvarea unor probleme variate ridicate de tehnica construcţiilor, a măsurătorilor topografice, de mecanică şi astronomie, se mai manifestă încă, în unele şcoli, note de formalism în predarea acestei discipline.

Desigur că predarea formulelor fără a asigura înţelegerea sensului lor, a necesităţii de viaţă care a dus la descoperirea lor, ca şi aplicarea lor în exerciţii şi probleme numai cu scopul de a dezvolta deprinderi de calcul, fără a orienta calculele spre rezolvarea unor probleme ridicate de activitatea practică constituie una din cele mai vădite manifestări a formalismului în predarea trigonometriei. Dar tot o manifestare a formalismului o constituie şi folosirea în exclusivitate a formulelor trigonometrice spre a aplica cunoştinţele de geometrie sau calculul cu logaritmi, lăsînd pe planul al doilea sau neglijînd total rezolvarea problemelor de ordin practic cărora aceste formule le aduc rezolvarea.

În acest fel s-a desfăşurat o lecţie de trigonometrie ţinută la clasa a X-a a Şcolii medii serale de pe lîngă uzinele „23 August".

Chiar de la începutul orei, în timp ce un elev arăta felul cum rezolvase problema dată pentru acasă, m-a surprins conţinutul abstract al temei respective: cunoscînd latura a de 450 m, unghiul A de $87^0 55'$ şi unghiul B de $10^0 53'$, să se calculeze celelalte elemente ale triunghiului. Oare conţinutul acestei probleme nu putea fi îmbrăcat într-o formă care să reflecte situaţia de ordin practic căreia îi răspunde? Însuşi modul cum a luat naştere şi s-a dezvoltat trigonometria sugerează, de pildă, calculul unei distanţe inaccesibile măsurării directe, stabilirea lungimii traseului unei linii de înaltă tensiune în cazul cînd existenţa unui obstacol de teren impune o deviere a traseului pe direcţii cunoscute etc.

Faptul că elevii ştiu să aplice unele teoreme studiate anterior şi calculul cu logaritmi indică priceperea profesoarei de a transmite elevilor unele cunoştinţe şi deprinderi. Dar felul cum a fost construită lecţia nouă — cazul II de rezolvare a triunghiurilor oarecare — a dovedit din ce în ce mai clar felul abstract în care profesoara concepe predarea matematicii, slaba ei preocupare pentru legarea de viaţă a cunoştinţelor transmise elevilor.

După ce s-a precizat obiectivul propus — de a afla celelalte elemente ale triunghiului cînd se cunosc două laturi şi unghiul cuprins între ele — ar fi fost firesc şi, în acelaşi timp, imperios necesar să se arate că această problemă s-a ivit din necesitatea de a afla distanţa dintre două puncte între care se află un obstacol ce împiedică vizibilitatea directă între ele. Dar acest lucru nu s-a făcut. De altfel, desfăşurarea orei a arătat că nici în lecţia precedentă cînd s-a studiat cazul I de rezolvare a triunghiurilor nu s-a insistat asupra aplicaţiilor practice ale acestuia la măsurări topografice şi cadastrale, în construcţia diferitelor tipuri de telemetre sau la măsurătorile astronomice.

Iată, aici, unul din motivele pentru care atît de des îi mai auzim pe elevi spunînd că matematica este grea şi abstractă. Dacă predăm cunoştinţele într-un mod formal, rupt de viaţă şi de necesităţile ei, este firesc ca elevii să întîmpine dificultăţi în înţelegerea ei, ca ea să le solicite un efort prea intens de atenţie şi gîndire şi să le pară grea.

In continuarea lecţiei s-au stabilit formulele ce fac posibilă rezolvarea, s-a arătat felul cum se logaritmează aceste formule şi s-a trecut la rezolvarea unui exerciţiu practic. Acelaşi laconism: $a = 510$ m, $c = 317$ m, $B - 76^0 19'$. Un fel de „artă pentru artă" în matematici. S-a trecut peste faptul că o astfel de problemă se iveşte ori de cîte ori se construieşte un tunel, că în mod frecvent o problemă similară este ridicată de confecţionarea multor piese ale căror desene de execuţie dau unele dimensiuni şi unghiuri, dar a căror prelucrare implică şi cunoaşterea altor cote ce trebuie calculate, că acest caz apare adeseori la strunjirea conică etc.

La rîndul lui, exerciţiul dat ca temă pentru acasă a fost de un grad de abstractizare mai mult decît exagerat, îmbrăcînd forma $C=49$, $a=19$, $b=34$ Nu numai că nu s-a arătat în ce condiţii s-a putut ivi o astfel de problemă, dar nu s-au precizat nici măcar unităţile de măsură.

Alegerea unităţilor de măsură, problema erorilor, a gradului de precizie, a raportului între diferite noţiuni şi mărimi ale matematicii şi realităţile vieţii sînt aspecte principale ale conţinutului matematicii. Pe lîngă caracterul lor practic aceste probleme ridică interesul elevilor pentru studiu, întăresc cunoştinţele şi deprinderile lor. Neglijarea legăturii cu viaţa, cu producţia, predarea formală a unor reguli şi formule nu poate fi tolerată sub pretextul caracterului abstract al matematicii. Datoria profesorului este tocmai de a evita acest caracter abstract, de a folosi la maximum conţinutul practic al celor mai „abstracte" noţiuni matematice, căci matematica de dragul matematicii este străină spiritului şcolii noastre.

V. Manolache

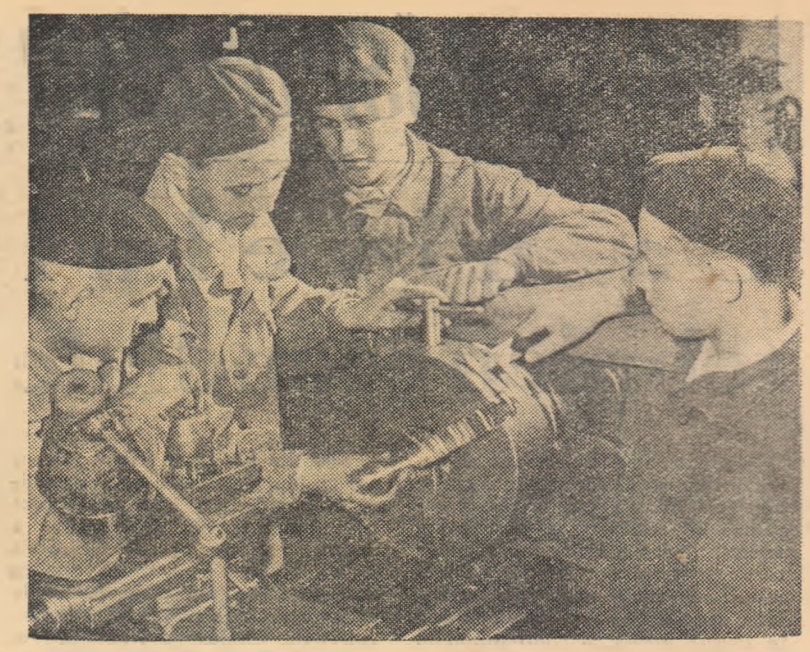

Discuţie de specialitate între membrii celei mai tinere brigăzi de ucenici strungari

Predarea limbilor străine

în discuţia Consiliului superior al şcolilor

Consecvent pe linia sprijinirii ministerului în rezolvarea sarcinilor sale, Consiliul superior al şcolilor a supus recent discuţiei, într-o şedinţă a biroului său, lărgită prin participarea unor cadre didactice din Capitală, problema predării limbilor străine în şcoala noastră. Atenţia care se acordă acestei probleme, şi de a cărei importanţă ne dăm cu toţii seama, a fost subliniată prin prezenţa la dezbateri a tovarăşului academician I. G. Murgulescu, ministrul Învăţămîntului şi Culturii.

Ideea unanim acceptată astăzi la noi, că şcoala trebuie să răspundă cerinţelor vieţii impune în prezent o analiză multilaterală a condiţiilor în care se predau limbile străine, în vederea îmbunătăţirii lor. Viaţa cere ca tineretul nostru să-şi însuşească într-o măsură tot mai largă limbile străine de mare circulaţie, ele fiind instrument principal de comunicare între oameni, mijloc de strîngere a legăturilor dintre state şi popoare. Deschizînd şedinţa, preşedintele Consiliului, tov. Petre Drăgoiescu, a subliniat atît însemnătatea problemei cît şi importanţa pe care o are consultarea cadrelor de specialitate în găsirea celor mai bune soluţii.

La baza discuţiilor a stat un referat alcătuit de un colectiv de specialişti din învăţămînt, din direcţia generală pedagogică, de la I.P.C.D., de la Institutul de ştiinţe pedagogice, şi de la Editura didactică şi pedagogică, pe care l-a prezentat în şedinţă tov. Eugen Blideanu, directorul direcţiei metodice din minister. Pe baza unui studiu întreprins la indicaţia conducerii ministerului, referatul a relevat succesele obţinute în ultimii ani în îmbunătăţirea programelor şi manualelor de limbi străine şi a prezentat o serie de propuneri judicioase, susţinute printr-o temeinică argumentare ştiinţifică. Propunerile au în vedere scopul pe care îl urmăreşte şcoala noastră prin predarea limbilor străine, şi anume acela de a forma elevilor priceperi şi deprinderi de folosire practică a acestor limbi. Ele se bazează pe experienţa acumulată în şcolile din ţara noastră şi de peste hotare. S-au avut în vedere programele şcolii de 12 ani.

Studiul limbii ruse, al limbii statului care construieşte victorios comunismul, care merge cu succes culmile cele mai înalte ale ştiinţei şi tehnicii, ale culturii, limba statului care se bucură de cel mai mare prestigiu politic în lume, a ocupat, cum era şi firesc, un loc important în materialul prezentat şi în discuţii.

Dezbaterile în problema predării limbilor străine s-au oprit asupra locului pe care trebuie să-l ocupe aceste obiecte în cadrul planului de învăţămînt, a anilor de şcolaritate destinaţi studiului, a continuităţii studiului aceleiaşi limbi în toţi anii în care ea se predă, a asigurării omogenităţii claselor prin bifurcarea sau trifurcarea lor. O serie de propuneri s-au referit la programe şi au avut ca obiectiv realizarea unei tematici variate.

În vederea ridicării nivelului metodic, s-a propus ca programele să precizeze scopul studiului limbii respective, diferenţiat pe clase, ţinîndu-se seama de dificultăţile impuse de fiecare limbă în parte. S-a subliniat necesitatea ca tematica să ţină seama de vîrsta elevilor, bazîndu-se pe minimul lexical şi gramatical stabilit pentru clasa respectivă. La clasele VI—VIII tematica să fie limitată la principalele aspecte din viaţa de toate zilele (şcoala, casa, familia, viaţa social-culturală, educaţia fizică şi sportul, viaţa economică); la clasele IX—XII ea să cuprindă texte care să oglindească viaţa nouă din patria noastră, viaţa poporului a cărui limbă se studiază, precum şi texte de ştiinţă popularizată, texte literare din opere reprezentative şi exerciţii care să permită consolidarea deprinderilor practice de exprimare curentă.

Manualele elaborate pe baza acestor principii, ţinînd seama de minimul lexical şi gramatical, ar urma să cuprindă texte mai scurte şi mai variate, locul principal ocupîndu-l dialogurile care asigură o cît mai largă circulaţie a vocabularului uzual. Pentru fiecare manual să se elaboreze un îndrumător metodic, ajutor în predarea lecţiilor.

Buna însuşire a cunoştinţelor de gramatică — s-a arătat — cere ca noţiunile de gramatică să reiasă din textele studiate, tratîndu-se pe cît posibil numai un singur fenomen gramatical pe lecţie. S-a subliniat necesitatea unor exerciţii variate, care să contribuie la consolidarea cunoştinţelor însuşite, la formarea priceperilor şi deprinderilor în folosirea practică a limbii. S-a accentuat în unanimitate necesitatea tipăririi unor gramatici separate care să cuprindă minimum necesar şi să fie folosite în toţi anii de şcoală.

A fost combătută tendinţa unor profesori de a da lecţiilor de limbi străine un caracter descriptiv, sau de a transforma fenomenul gramatical într-un scop în sine. Majoritatea participanţilor la discuţii au susţinut prin argumente părerea că exerciţiile pur gramaticale, pe care sînt tentaţi să le facă mulţi profesori, nu duc la rezultate bune. Aprofundarea cunoştinţelor de gramatică în sine încarcă, obosește, sperie pe elevi. Exerciţiile trebuie să formeze deprinderi necesare vorbirii în limba străină respectivă. S-a subliniat necesitatea elaborării unor dicţionare şcolare, de proporţii reduse, alcătuite pe baza minimului lexical.

O atenţie deosebită s-a acordat în dezbateri materialului audio-vizual — sprijin valoros în predarea limbilor străine: tablouri cu scheme gramaticale care să sistematizeze cunoştinţele, peisaje, diafilme, înregistrări pe discuri şi benzi de magnetofon care să ajute la însuşirea unei pronunţări corecte, la formarea deprinderii de a înţelege vorbirea în limba străină.

O serie de propuneri s-au referit la cadrele didactice, la pregătirea lor, la stabilitatea lor în muncă pentru a se asigura continuitatea activităţii la aceleaşi clase, pentru a le forma simţul de răspundere faţă de elevii încredinţaţi. S-a vorbit despre necesitatea asigurării unui control calificat, efectuat de cadre de specialitate.

Discutarea multilaterală a problemelor legate de predarea limbilor străine în şcoală a dus la propuneri interesante. S-a sugerat, de pildă, să se creeze cercuri de elevi pentru conversaţie în limba străină pe care o învaţă, în cercurile pedagogice ale profesorilor de specialitate să se discute în limba respectivă, să se predea eventual şi limba spaniolă, să se creeze şcoli speciale în care să se predea într-o limbă străină, să se organizeze tabere de vară cu profesori şi studenţi în ţările a căror limbă o predau sau o vor preda; s-au sugerat forme de activitate care să fructifice cunoştinţele de limbă şi să întreţină interesul faţă de însuşirea lor. Institutul de ştiinţe pedagogice a găsit sugestii preţioase pentru studiile sale.

S-au pus şi s-au lămurit multe probleme, s-au conturat principii care vor orienta preocuparea viitoare în domeniul predării limbilor străine. A fost încă o dată evident folosul real pe care îl are consultarea largă a cadrelor de specialitate în problemele cele mai importante ale învăţămîntului nostru. Prin aceasta, recenta discuţie din Consiliul superior al şcolilor a constituit un valoros sprijin pentru elaborarea unor soluţii care să asigure rezultatele cele mai bune.

REZULTATE REVELATORII

S-a încheiat recent faza republicană a tradiţionalului concurs de literatură romînă organizat de Ministerul Învăţămîntului şi Culturii şi Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor prin Societatea de ştiinţe istorice şi filologice. Rezultatele acestui concurs sînt în multe privinţe revelatorii.

Subiectele pe care concurenţii au fost solicitaţi să le dezvolte în lucrările scrise le-au cerut să facă nu numai dovada unor bogate şi temeinice cunoştinţe de istoria literaturii, ci şi a priceperii de a interpreta conţinutul operelor literare, de a descoperi şi a pune în evidenţă semnificaţia lor ideologică, valoarea lor artistică, de a aprecia atitudinea a diferiţi scriitori. Marea majoritate a concurenţilor au răspuns cu succes acestor cerinţe.

Tratînd în lucrările lor probleme ca „Rolul partidului în îndrumarea literaturii noastre înainte şi după 23 August 1944", „Slăvirea partidului în poezia noastră actuală", „Influenţa luptei clasei muncitoare în dezvoltarea literaturii noastre din a doua jumătate a secolului al XIX-lea", „Scriitorii noştrii de la 1848 despre misiunea socială a literaturii", concurenţii au acordat o egală atenţie atît ilustrării afirmaţiilor lor cu exemple menite să le argumenteze, cît şi analizării acestor exemple, stabilirii valorii şi însemnătăţii lor. Vorbind despre reflectarea luptei partidului în creaţia poeţilor noştri, bunăoară, elevii s-au referit la un număr important de autori şi opere literare. Pentru a pune în evidenţă modul cum se reflectă în literatura din cea de a doua jumătate a secolului al XIX-lea influenţa clasei muncitoare, ei au reprodus şi analizat numeroase fragmente din creaţia scriitorilor acestei perioade.

Este demnă de remarcat totodată preocuparea concurenţilor de a trata problemele literare folosindu-se de cunoştinţele căpătate în orele de teoria literaturii. Se întîlnesc, redate frecvent, idei din lucrările despre artă ale clasicilor marxism-leninismului, din diferite documente de partid în care au fost discutate sarcinile şi rolul literaturii, din materialele publicate în presa literară. Pornind de la ideile cuprinse în astfel de lucrări elevii au reuşit să aprecieze în mod just influenţa pe care a exercitat-o partidul asupra dezvoltării literaturii din ţara noastră.

Aceste aspecte relevate de lucrările prezentate la concurs sînt concludente pentru cei ce vor să cunoască pregătirea pe care o primesc elevii din şcolile noastre.

Tot pe aceeaşi linie, a muncii de pregătire a elevilor, concursul din anul acesta mai pune în evidenţă un fapt. Faţă de anul trecut, şi cu atît mai mult faţă de anii precedenţi, numărul lucrărilor bune este mult mai mare, greşelile săvîrşite de concurenţi sînt mult mai puţine. Acestea sînt roadele exigenţei crescînde manifestate de cadrele didactice în munca de pregătire a elevilor.

Că această exigenţă are un caracter general o demonstrează însăşi diversitatea şcolilor şi localităţilor din care provin elevii premiaţi. Printre cei care au primit emoţionaţi premiile şi menţiunile acestui concurs se află elevi de la şcolile din Bacău, din Craiova, din Roman, din Curtea de Argeş, din Iaşi, din Timişoara, din Cîmpulung Moldovenesc, din Bucureşti, din Cluj, din cele mai diferite colţuri ale ţării.

Inseamnă că în întreaga ţară profesorii depun eforturi pentru ca elevii lor să aibă un nivel de cunoştinţe cît mai ridicat, o pregătire cît mai temeinică.

Legarea teoriei de practică la lecțiile de botanică

Prin specificul lor științele naturale, ca obiect de învățămînt, se leagă direct cu diferitele ramuri ale științelor agricole. Întregul sistem de predare a acestui obiect creează profesorului posibilități multiple de a clarifica și aprofunda principiile științifice fundamentale care stau la baza cultivării plantelor și a creșterii animalelor, de a-i antrena pe elevi, în mod treptat și organizat, în desfășurarea diverselor activități cu caracter practic, de a-i pregăti în mod temeinic pentru practica în producția agricolă.

În cuvîntarea rostită la cel de al III-lea Congres general al Uniunii Tineretului Comunist din Rusia V. I. Lenin spunea: „Nu am avea încredere în învățămînt, în educație, în instrucțiune dacă ele ar fi limitate la școală și rupte de zbuciumul vieții". V. I. Lenin era de părere că pentru tînăra generație toate problemele învățăturii trebuie puse în așa fel, încît tineretul să rezolve practic, în fiecare zi, în orice sat, în orice oraș o problemă sau alta de muncă, fie ea cît de mică sau cît se poate de simplă.

În condițiile construirii economiei socialiste din țara noastră realizarea unui învățămînt științific, legat de transformarea și dezvoltarea diverselor sectoare ale economiei, este absolut necesară.

Pentru ca elevii să stăpînească cu adevărat cunoștințele din domeniul științelor naturale, predarea acestui obiect trebuie să se bazeze în primul rînd pe observarea directă a proceselor și fenomenelor ce se petrec în lumea vegetală și animală, pe experimentarea și verificarea în practică a diverselor principii biologice. Prin diversele tipuri de lecții — de comunicare de noi cunoștințe, de verificare, de repetare și sistematizare a cunoștințelor, profesorul de științe naturale poate și trebuie să-i pregătească pe elevi în sensul însușirii în mod conștient a cunoștințelor care stau la baza sporirii producției agricole, pentru înțelegerea necesității aplicării metodelor înaintate în practica cultivării plantelor

Pentru pregătirea elevilor în vederea legării cunoștințelor de practică, de producție, este necesar să se pornească de la fundamentarea cunoștințelor ce urmează a fi însușite de elevi, pe baza observării directe a realității concrete. Astfel profesorul pune în aplicare unul din cele mai importante principii didactice — **principiul intuiției.**

Pentru ca elevii să-și însușească în mod temeinic cunoștințele este indicat a îndruma observarea activă de către ei a materialului didactic pe măsură ce se explică fiecare parte componentă a organismului studiat sau, atunci cînd în lecții sînt utilizate experiențele demonstrative, observarea condițiilor în care se desfășoară anumite procese și fenomene din viața plantelor și animalelor. Este bine să se folosească pe primul plan materialul didactic natural și numai atunci cînd nu este posibilă prezentarea lui să se recurgă la materialul conservat: plante ierborizate sau păstrate în lichid, colecții de semințe, animale împăiate, preparate în borcane și, în ultimă instanță, planșe corect executate. În cazul cînd anumite părți ale materialului natural nu pot fi observate suficient de bine de către toți elevii, atunci profesorul este obligat a prezenta mulaje — precizînd întotdeauna raportul ce există între mărimea reprezentată în mulaj și materialul natural. De asemenea cînd anumite părți ale materialului natural a căror cunoaștere este absolut indispensabilă pentru înțelegerea modului de organizare și de funcționare a diverselor organe nu se pot observa cu ochiul liber se vor face observații cu lupa sau la microscop. Așa se va proceda, de exemplu, pentru observarea structurii interne a rădăcinii în regiunea piliferă, a structurii interne a tulpinii și a frunzei, a structurii țesutului nervos etc. Observațiile la microscop trebuie însoțite de planșe sau desene la tablă.

Pentru ca lecțiile de științe naturale să constituie într-adevăr un mijloc prin care elevii dobîndesc cunoștințe pe care le vor aplica în practică, în producție, profesorii trebuie să lucreze în așa fel încît ei să cunoască în mod concret organizarea externă și internă specifică fiecărei grupe de plante și animale ca urmare a adaptării organismelor la condițiile mediului mereu în schimbare; procesele fiziologice care stau la baza creșterii și dezvoltării plantelor și animalelor; cerințele organismelor față de factorii pedologici și climaterici. De asemenea, elevii trebuie îndrumați spre cunoașterea și înțelegerea eficacității metodelor înaintate utilizate în creșterea dirijată a plantelor de cultură și a animalelor.

Dacă ne referim la predarea botanicii, pe lîngă însușirea cunoștințelor despre principalele plante inferioare și superioare, despre structura organelor vegetative și diversele funcțiuni, despre modul de înmulțire al plantelor, elevii trebuie familiarizați cu particularitățile botanice și biologice ale plantelor de cultură, să dobîndească cunoștințele care stau la baza agrotehnicii cultivării cerealelor, legumelor, pomilor fructiferi și a altor plante de cultură.

Este necesar să subliniem importanța primei lecții de botanică și stimularea interesului elevilor pentru studiul plantelor, în sensul legării teoriei de practică. Această lecție este menită să dirijeze gîndirea elevilor spre înțelegerea necesității plantelor în viața omului, spre înțelegerea faptului că omul poate interveni în viața plantelor pentru a se obține cît mai multe produse agricole. Din conținutul primei lecții de botanică trebuie să reiasă că botanica este o știință importantă și interesantă, care cercetează viața și structura plantelor, ajută la creșterea dirijată a acestora în folosul omului, la mărirea productivității culturilor agricole.

Dacă profesorul lucrează cu elevii clasei a VIII-a, este bine să insiste și asupra caracterelor morfologice pe care le prezintă diversele grupe de plante, ca urmare a adaptării la diversele condiții de viață. Folosindu-se cunoștințele pe care elevii și le-au însușit cu ocazia excursiilor în G.A.C., în zilele petrecute în tabere în mijlocul naturii, în plimbări etc. se vor da exemple de plante care au suferit modificări prin îmbunătățirea condițiilor mediului în care sînt cultivate. Elevii vor înțelege astfel importanța studierii botanicii pe baza respectării principiului unității dintre organism și mediu, principiu care stă la baza acțiunii de dirijare a organismelor

Predînd problemele legate de modul de nutriție a plantelor profesorul trebuie să asigure însușirea de către elevi a cunoștințelor necesare pentru înțelegerea în mod just, pe baza observațiilor directe, a respectării unui spațiu de nutriție satisfăcător. Este necesar ca el să le prezinte elevilor structura macroscopică a rădăcinii și așezarea perișorilor radiculari. Se pot folosi în acest scop cutii de lemn cu un perete de sticlă, umplute cu sol afînat, în care se seamănă la diferite distanțe semințe de grîu, ridichi de lună sau și mai bine, semințe de dovleac. Elevii, conduși de profesor, vor trage concluzia că sistemul radicular al fiecărei plante se dezvoltă în raport cu dezvoltarea masei vegetative și că mărimea spațiului de nutriție trebuie să fie în raport cu modul de dezvoltare a plantei, a sistemului său radicular. Astfel ei vor înțelege necesitatea respectării distanței ce trebuie să existe între plante pentru a se dezvolta în bune condițiuni, importanța semănatului cu mașina în rînduri, a răritului diverselor plante de cultură, a plantării pomilor fructiferi și a viței de vie la o anumită distanță etc.

În clasa a VIII-a procesul absorbției radiculare se demonstrează pe baza fenomenului de osmoză favorizat de proprietatea membranelor celulare și a diferențierii sucului celular din sistemul radicular. Elevii trebuie să tragă concluzii cu privire la necesitatea menținerii unui grad de umiditate a solului care să asigure cantitatea de apă necesară pentru buna desfășurare a proceselor biologice ce se petrec în interiorul sistemului celular. Totodată li se vor arăta rezultatele aplicării irigației în condițiile de secetă în cultivarea diferitelor plante.

Cu prilejul studiului tulpinii, pe lîngă înarmarea elevilor cu noțiunile privind structura și funcțiunile tulpinii — în primul rînd funcția de a transporta seva brută de la rădăcină spre frunze și seva elaborată de la frunze spre toate părțile și organele plantei — profesorul trebuie să facă legătura între aceste fenomene biologice și diferitele procedee agricole care urmăresc reglarea circulației apei și a substanțelor nutritive în plantă. Este necesar ca el să demonstreze efectul înlăturării ramurilor laterale la tomate, al copilitului, al tăierii ramurilor suplimentare la pomii și arbuștii fructiferi, al îndepărtării vîrfurilor de creștere sau al cîrnitului etc.

Cînd li se vorbește elevilor despre tulpinile modificate — rizomi, tuberculi și bulbi — despre rolul lor biologic în procesul de adaptare a plantelor la diverse condiții, se poate trece succint la explicarea folosirii și dezvoltării acestei modificări naturale în practica agricolă.

Și la studierea problemelor legate de structura și funcțiunile frunzei profesorul este chemat să le prezinte elevilor, pe lîngă cunoștințele cu caracter teoretic, aspecte cu caracter practic. Astfel, pornind de la un fapt observat în natură — dispoziția sistemului foliar pentru a se înlătura autoumbrirea — el îi va îndruma pe elevi să tragă concluzia că pentru a crea condiții optime plantelor de cultură este necesar să se asigure, pe lîngă spațiul de nutriție satisfăcător, și o iluminare satisfăcătoare a plantelor. Cu acest prilej este bine să se sublinieze din nou importanța respectării distanței dintre plante în raport cu talia lor pentru a permite accesul luminii solare, factor absolut indispensabil în buna desfășurare a procesului de fotosinteză, în ridicarea cantității de substanță organică. Li se va demonstra elevilor importanța aplicării semănatului cu mașina pentru a se asigura o producție sporită.

În clasa a VIII-a, studierea acestor aspecte cu caracter practic trebuie să se bazeze pe înțelegerea interdependenței ce există între procesul absorbției radiculare, transpirație, fotosinteză și respirație. Transpirația trebuie să fie înțeleasă ca un proces ce favorizează existența unui curent neîntrerupt de apă în plantă și care ușurează circulația sărurilor minerale absorbite din sol de la rădăcină spre frunză, ca un proces ce reglementează temperatura și permite anumitor plante să trăiască în lumină puternică. Totodată elevii trebuie să înțeleagă rolul luminii, atît în buna desfășurare a fotosintezei, cît și în realizarea absorbției radiculare și a transpirației, deci în sporirea recoltei.

Interesul elevilor pentru studierea acestor probleme va crește mult dacă profesorii vor organiza experiențe demonstrative și îi vor antrena pe elevi în diverse activități cu caracter practic, experimental pe terenul școlar.

O deosebită importanță în vederea legării teoriei de practică în lecțiile de botanică prezintă cunoștințele pe care și le însușesc elevii în legătură cu structura și condițiile de încolțire a semințelor și cu problema fertilității solului. În cadrul temei „Sămînța" elevii dobîndesc cunoștințe privind structura semințelor de dicotiledonate și monocotiledonate, compoziția lor chimică și condițiile de germinație. Aceste cunoștințe au o deosebită importanță pentru înțelegerea unor probleme de producție cum sînt selecționarea semințelor destinate pentru semănat și determinarea puterii de germinație a semințelor. Este necesar ca profesorul să prezinte în mod demonstrativ în cadrul lecțiilor aceste aspecte cu caracter practic, arătînd importanța lor pentru mărirea producției la hectar. De asemenea, este necesar să organizeze lucrări practice la colțul naturii vii și să-i antreneze pe elevi să participe la buna desfășurare a lucrărilor de selecționare și determinare a puterii de germinație efectuate la gospodăriile agricole colective.

Problema fertilității solului trebuie pusă în legătură cu organizarea științifică a procesului de nutriție a plantelor. Profesorul va demonstra elevilor, experimental și în mod comparativ, că plantele cultivate în sol fertil se dezvoltă, dau recolte bogate, pe cînd cele cultivate pe nisip cuarțos pur sau în argilă pură nu se dezvoltă. Astfel elevii vor putea trage concluzia că proprietatea fundamentală a solului este fertilitatea, adică proprietatea de a pune la dispoziția plantelor, în mod continuu și simultan, în tot cursul vieții lor, apă și săruri minerale.

Predarea cunoștințelor referitoare la fertilitatea solului la nivelul clasei a VIII-a se va baza și pe cunoștințele de chimie. Astfel se poate preciza importanța macroelementelor și microelementelor în viața plantelor, dîndu-se elevilor posibilitatea de a înțelege anumite aspecte legate direct de producție și anume: căderea cerealelor ca urmare a disproporției între greutatea părților aeriene ale plantelor și rezistența rădăcinii, provocată de îngrășarea solului în măsură exagerată cu azot, care duce la dezvoltarea incompletă a țesuturilor mecanice; manifestarea fenomenului de cloroză în solurile lipsite de fier. Li se poate explica elevilor și fenomenul de slabă dezvoltare a plantelor ce se cultivă pe soluri cu exces de săruri, deoarece acumularea de săruri duce la ridicarea presiunii osmotice a soluțiilor din sol, micșorează puterea de absorbție a rădăcinilor și se produce intoxicarea plantelor (de exemplu dezvoltarea plantelor în solurile sărăturoase). Astfel elevii trag concluzia că numai aprovizionarea rațională a solului, în raport cu cerințele plantelor față de îngrășămintele azotate, potasice și fosfatice, are ca rezultat intensificarea proceselor care stau la baza bunei dezvoltări a plantelor, deci a mririi producției.

Numeroase aspecte ale legării cunoștințelor teoretice de practică se pot prezenta cu ocazia studierii plantelor de cultură de către elevii clasei a V-a. Respectarea principiului legării teoriei de practică face ca studiul sistematicii vegetale să-i intereseze în mod deosebit pe elevi.

Studierea modului de viață, a biologiei plantelor inferioare, cum sînt bacteriile sau ciupercile, oferă numeroase aspecte care îi familiarizează pe elevi cu probleme de ordin practic. Ei înțeleg cum bacteriile de tipul Nitrosomonas, Azotobacter și altele contribuie, alături de alți factori, la îmbunătățirea fertilității solului, își dau seama de rolul bacteriilor de fermentație, de acțiunea dăunătoare a bacteriilor fitopatogene, care produc bacteriozele la cartofi, sfecla de zahăr, bumbac și la alte plante de cultură, ca și de necesitatea cunoașterii metodelor de combatere a acestor agenți patogeni.

Modul de viață a ciupercilor care trăiesc în mod parazit pe diferitele plante de cultură provocînd pagube mari îi interesează de asemenea pe elevi. Prezentîndu-le elevilor anumite date cu privire la pagubele pe care le produc ruginile grîului, tăciunele zburător al cerealelor, mana cartofului, mana viței de vie etc., profesorul îi face să înțeleagă necesitatea absolută a aplicării regulilor agrotehnice, a respectării cerințelor plantelor de cultură față de climă și sol, cît și a utilizării substanțelor chimice în combaterea acestor boli.

Mult interes prezintă pentru elevi și studiul plantelor superioare, dacă pe lîngă caracterele botanice ale acestora se prezintă și importanța lor în dezvoltarea economiei naționale.

Profesorii trebuie să fie conștienți de faptul că orice activitate desfășurată cu elevii trebuie să fie legată în mod organic de cerințele construcției economiei noastre socialiste, îmbinînd instruirea și educația elevilor cu participarea lor la munca practică.

Florica Șipoș
lector la I.P.C.D. București

Pomii înfloriți îndeamnă pe tinerii naturaliști la observații atente.

Lucrări practice în vie

Organizarea şi desfăşurarea examenului de maturitate la şcolile de cultură generală şi a examenului de stat la şcolile şi institutele pedagogice de învăţători

Printr-un recent ordin al ministrului Învăţămîntului şi Culturii au fost aprobate normele cu privire la organizarea şi desfăşurarea examenului de maturitate şi a examenului de stat la şcolile şi institutele pedagogice de învăţători.

Examenul de maturitate şi examenul de stat constituie un important mijloc de verificare a nivelului general de pregătire (teoretică şi practică) a absolvenţilor şcolilor medii şi ai şcolilor şi institutelor pedagogice de învăţători. La examinarea candidaţilor se urmăreşte dacă aceştia şi-au însuşit în mod temeinic cunoştinţele prevăzute în programele şcolare pentru clasele VIII—XI (anii I—IV şcoli pedagogice şi anii I—II de institut pedagogic), dacă ştiu să se folosească de cunoştinţele însuşite, precum şi puterea lor de judecată, capacitatea de abstractizare, sintetizare şi generalizare.

În mod deosebit se verifică dacă absolvenţii învăţămîntului mediu şi pedagogic interpretează fenomenele naturii, evenimentele social-istorice, operele scriitorilor şi pedagogilor studiaţi, diferite concepţii şi teorii etc., în mod just, ştiinţific, prin prisma materialismului dialectic şi a materialismului istoric, dacă ei cunosc lupta şi politica Partidului Muncitoresc Romîn, superioritatea orînduirii noastre socialiste şi înfăptuirile regimului nostru de democraţie populară.

Pentru ca pregătirea candidaţilor şi prezentarea lor la examenul de maturitate să se facă în condiţii mai bune decît în anii precedenţi, la clasa a XI-a (cursuri de zi), predarea întregii materii, repetarea trimestrială şi încheierea situaţiei şcolare se vor termina pînă sîmbătă 3 iunie (inclusiv).

Între 5 şi 15 iunie va avea loc recapitularea, la obiectele examenului de maturitate, a materiei de clasa a XI-a precum şi sintetizarea chestiunilor fundamentale din materia claselor anterioare, prevăzută pentru maturitate.

Perioada 16-30 iunie va fi folosită de absolvenţii clasei a XI-a pentru studiul individual în vederea examenului de maturitate; cadrele didactice vor sprijini pregătirea acestora prin: consultaţii, efectuarea unor exerciţii şi probleme şi lecţii de sinteză. Diriginţii claselor a XI-a vor lua măsuri pentru buna organizare a acestei activităţi.

La şcolile medii cu instruire în producţie, proba practică se va da între 22 mai — 3 iunie, în orele programate săptămînal pentru instruirea în producţie (nu în afara acestor ore).

În etapa de pregătire (1 iunie — 2 iulie) candidaţii la examenul de maturitate nu vor fi antrenaţi în efectuarea unor sarcini şi obligaţii în afara celor necesare în vederea bunei pregătiri pentru acest examen.

În anul 1961 se pot prezenta la sesiunile examenului de maturitate următoarele categorii de candidaţi: absolvenţii şcolilor medii de cultură generală (cursuri de zi, serale şi fără frecvenţă) şi ai şcolilor muncitoreşti de 3 ani (cursuri serale şi fără frecvenţă), seria 1961; absolvenţii de şcoală medie începînd cu anul 1958, care nu s-au prezentat la examen niciodată ori s-au prezentat o singură dată şi nu au promovat. Se mai pot prezenta la una din sesiunile examenului de maturitate (iulie sau septembrie 1961) şi absolvenţii de şcoală medie sau liceu teoretic care au terminat una din aceste şcoli înainte de anul 1958, precum şi acei care au promovat ultima clasă de învăţămînt mediu în perioada anilor 1958—1960 şi s-au prezentat la examenul de maturitate, fără a reuşi, de două sau mai multe ori. De asemenea, se pot prezenta şi elevii care au frecventat ultima clasă de învăţămînt mediu în perioada 1954—1956 şi au obţinut note anuale de promovare la toate obiectele din planul de învăţămînt, exceptînd pe aceia care au dat examen la învăţămîntul fără frecevnţă pentru ultima clasă, numai la 4 obicete (limba occidentală, astronomia, desenul şi educaţia fizică).

Absolvenţii şcolilor medii care vor să se prezinte la examenul de maturitate sînt obligaţi să se înscrie la secţia pe care au urmat-o în şcoala medie (liceu). Candidaţii restanţieri care au absolvit şcoala medie (liceul) cînd acesta nu era împărţit pe secţii, se vor înscrie, la alegere, la una din cele două secţii (reală sau umanistă), pe care o vor menţiona în cererea de înscriere la examenul de maturitate. Absolvenţii şcolilor (secţiilor) medii clasice se vor înscrie la secţia umanistă.

Absolvenţii şcolilor şi secţiilor serale şi fără frecvenţă, seriile 1960 şi 1961, vor da examen de maturitate la secţia reală. Absolvenţii învăţămîntului fără frecvenţă, seria 1960, care au urmat secţia umanistă vor da examen de maturitate la secţia umanistă.

Absolvenţii şcolilor muncitoreşti cu durata de 3 ani (cursuri serale şi fără frecvenţă) dau examen de maturitate la secţia pe care au urmat-o în anul III de studii.

La examenul de stat din sesiunea iulie 1961 se pot prezenta toţi absolvenţii şcolilor pedagogice de învăţători şi educatoare (cursuri de zi şi fără frecvenţă) şi ai institutelor de învăţători (cursuri de zi), precum şi restanţierii, indiferent de anul cînd au absolvit şcoala pedagogică sau institutul pedagogic de învăţători. Candidaţii restanţieri care s-au prezentat de cel mult două ori la examenul de stat se vor putea prezenta în mod excepţional pentru a treia oară la examenul de stat, numai cu aprobarea secţiei de învăţămînt şi cultură regionale.

Examenul de maturitate şi de stat se dă la centrul unde este repartizată şcoala absolvită de candidat.

Înscrierea candidaţilor la examenul de maturitate şi de stat se face în baza unei cereri adresată preşedintelui comisiei, care se depune la şcoala unde a urmat ultima clasă. O dată cu cererea candidatului, şcoala va trimite comisiei un dosar care va cuprinde: copie de pe certificatul de naştere al absolventului, autentificată de şcoală; caracterizarea candidatului făcută de diriginte; copie de pe foaia matricolă, cuprinzînd situaţia şcolară a elevului în clasele VIII—XI (anii I—IV şcoli pedagogice şi anii I—II institute pedagogice de învăţători) pe care trebuie să fie menţionat de cîte ori s-a prezentat absolventul la examenul de maturitate sau de stat.

Certificatul de absolvire a şcolii medii nu poate servi ca act de studii pentru înscrierea la examenul de maturitate.

Pentru restanţieri, în cazuri bine justificate, secţia de învăţămînt şi cultură regională poate aproba înscrierea la examenul de maturitate (de stat) şi la altă şcoală decît la cea absolvită

Obiectele la care se dă examen de maturitate sînt următoarele:

Secţia reală

a) — Limba şi literatura romînă — scris şi oral
b) Matematica — scris şi oral
c) Fizica — oral
d) Chimia — oral
e) Istoria Romîniei — oral
f) Noţiuni de marxism-leninism (elemente de economie politică şi socialism ştiinţific) — oral
g) Bazele darwinismului — oral

Candidaţii proveniţi de la şcolile sau secţiile cu limbi de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare vor da examen şi la limba şi literatura maternă — scris şi oral.

Secţia umanistă

a) Limba şi literatura romînă — scris şi oral
b) Istoria Romîniei — oral
c) Noţiuni de marxism-leninism (elemente de economie politică şi socialism ştiinţific) — oral
d) O limbă, la alegere — limbă şi literatură — (limba latină, limba rusă, limba franceză, limba germană sau limba engleză) — scris şi oral
e) Fizica — oral
f) Chimia — oral
g) Bazele darwinismului — oral.

Candidaţii proveniţi de la şcolile sau secţiile cu limbi de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare, vor da examen şi la limba şi literatura maternă — scris şi oral.

Candidaţii proveniţi de la şcolile muncitoreşti cu durata de 3 ani — secţia reală sau umanistă — nu vor da examen la acele obiecte care nu au fost prevăzute în planurile de învăţămînt pentru aceste şcoli. Aceşti candidaţi vor fi interogaţi la oral după programele şcolare folosite în şcolile muncitoreşti cu durata de 3 ani.

Absolvenţii şcolilor medii, seria 1959, care au studiat în anul şcolar 1958/1959 economia politică, vor fi examinaţi la obiectul noţiuni de marxism-leninism numai din economia politică.

Candidaţii proveniţi din seria 1957/1958 şi din serii mai vechi, întrucît nu au studiat nici economia politică şi nici socialismul ştiinţific, nu vor fi examinaţi la aceste materii.

La şcolile pedagogice şi la institutele pedagogice de învăţători se va da examen de stat la următoarele obiecte.

La şcolile pedagogice de învăţători

a) Limba şi literatura romînă şi metodica predării limbii romîne — scris şi oral
b) Matematica (aritmetica şi geometria) şi metodica predării aritmeticii — scris şi oral
c) Limba rusă — oral
d) Pedagogia — oral
e) Istoria Romîniei — oral
Limba şi literatura maternă şi metodica predării limbii materne (la şcolile cu limbi de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare) — scris şi oral

La şcolile pedagogice de educatoare

a) Limba şi literatura romînă — scris şi oral
b) Pedagogia preşcolară — scris şi oral
c) Limba rusă — oral
d) Istoria Romîniei — oral
Limba şi literatura maternă (la şcolile cu limbi de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare) — scris şi oral

La institutele pedagogice de învăţători

a) Materialism dialectic şi istoric — oral
b) Pedagogia generală — oral
c) Limba romînă şi metodica limbii romîne — scris şi oral
d) Literatura pentru copii — oral
e) Aritmetica şi metodica aritmeticii — scris şi oral
Limba maternă şi metodica limbii materne (la institutele cu limbi de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare) — scris şi oral

În legătură cu materia din care vor fi examinaţi candidaţii la examenul de maturitate se precizează următoarele:

La limba şi literatura romînă se va examina din materia studiată în clasele IX—XI (formarea limbii romîne, manifestările culturale importante de pe teritoriul ţării noastre în secolele XIV—XVI, literatura romînă din sec. al XVII şi al XVIII-lea, literatura romînă din sec. al XIX-lea şi al XX-lea, pînă astăzi).

Se va pune accentul pe interpretarea ştiinţifică a bogatului conţinut de idei progresiste ale literaturii sec. al XIX-lea, în care se reflectă, prin imagini artistice, lupta poporului nostru pentru eliberarea socială şi naţională, atitudinea de protest împotriva asupritorilor, dragostea pentru patrie, pentru frumuseţea şi bogăţiile ei.

O atenţie deosebită se va acorda literaturii secolului al XX-lea, în special literaturii romîne de după 23 August 1944, imagine artistică a transformărilor revoluţionare obţinute de poporul muncitor, călăuzit de partid. Trebuie bine cunoscute realizările scriitorilor noştri contemporani în domeniul poeziei, prozei, dramaturgiei şi criticii literare.

În analiza activităţii scriitorilor şi a operelor literare candidaţii trebuie să ilustreze principalele probleme studiate de-a lungul cursului de istoria şi teoria literaturii: caracterul realist şi progresist al literaturii romîne, legătura ei cu poporul, superioritatea metodei realismului socialist, partinitatea comunistă a literaturii actuale, particularităţile artistice ale operelor literare etc.

Candidaţii, atît de la şcolile cu limba de predare romînă, cît şi de la şcolile cu limbi de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare, în ale căror lucrări scrise se vor găsi grave şi frecvente greşeli de ortografie, punctuaţie, construcţia frazei, vor fi examinaţi oral şi din principalele noţiuni şi reguli gramaticale care stau la baza exprimării corecte.

La şcolile cu limbi de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare, examinarea la limba şi literatura romînă se va face după programa de maturitate, aprobată cu numărul 35638/1960.

La şcolile cu limbi de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare, examinarea candidaţilor la limba şi literatura maternă se va face din materia prevăzută în programele claselor VIII—XI (istoria literaturii materne şi principalele noţiuni de teoria literaturii).

La matematică, candidaţii vor fi examinaţi din materia claselor VIII—XI; li se vor da spre rezolvare exerciţii şi probleme, fără a li se cere însă demonstraţii. Se va insista mai mult asupra cunoştinţelor prevăzute în programele claselor X—XI. Problemele şi exerciţiile ce se vor da trebuie să permită examinatorului să constate dacă absolvenţii şcolii medii şi-au însuşit materia, dacă raţionează şi calculează corect.

La fizică se va examina din capitolele: electromagnetism, în întregime, cu inducţia electromagnetică, curentul alternativ, generatoare, motoare, transformatoare şi electrificarea (teme studiate în clasa a X-a); circuit oscilant, cîmp electromagnetic, unde electromagnetice şi proprietăţile lor, tuburi electronice: dioda, trioda şi folosirea lor, radioemisie, radioreceptie, radiolocaţie, structura atomului în întregime (teme studiate în clasa a XI-a).

Absolvenţii învăţămîntului seral şi fără frecvenţă nu vor fi examinaţi din tema „radiolocaţie".

La chimie se va examina numai din chimia organică (programa în vigoare). Absolvenţii învăţămîntului seral şi fără frecvenţă nu vor fi examinaţi din temele: terpene, crezoli, acidul oxalic şi noţiuni despre alcaloizi.

La Istoria Romîniei, se va pune accent pe evenimentele mai importante din istoria patriei noastre ca: formarea poporului romîn şi a limbii romîne; cristalizarea societăţii feudale pe teritoriul ţării noastre; formarea şi dezvoltarea voevodatului Transilvaniei şi a statelor feudale independente (Ţara Romînească şi Moldova); lupta maselor populare împotriva exploatării feudale (răscoala de la Bobîlna, războiul ţărănesc condus de Gheorghe Doja, răscoala populară condusă de Horia, Cloşca şi Crişan, răscoala populară condusă de T. Vladimirescu); lupta poporului împotriva jugului turcesc şi habsburgic; legăturile dintre cele 3 ţări romîne de-a lungul veacurilor.

O atenţie deosebită se va acorda problemelor din epoca modernă ca: revoluţiile din anul 1848 în ţările romîne; formarea statului naţional romîn; cucerirea independenţei de stat a Romîniei; dezvoltarea economică, socială şi politică între 1878—1914.

Se va insista în mod deosebit asupra evenimentelor din istoria contemporană ca: dezvoltarea mişcării muncitoreşti din ţara noastră; însemnătatea istorico-mondială a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie: avîntul revoluţionar din ţara noastră între anii 1917—1920; crearea P.C.R.; eroicele lupte muncitoreşti din perioada 1929—1933; lupta maselor populare, condusă de P.C.R., împotriva fascizării ţării şi a războiului antisovietic; insurecţia armată de la 23 August 1944: participarea Romîniei la războiul just antihitlerist; desfăşurarea revoluţiei populare în ţara noastră, construirea socialismului: Congresul al treilea al P.M.R.

Profesorii examinatori vor urmări interpretarea ştiinţifică a procesului de dezvoltare a societăţii pe teritoriul patriei noastre insistînd asupra cauzelor generale determinante în dezvoltarea societăţii, fără a cere amănunte sau date neesenţiale.

La noţiuni de marxism-leninism se va examina din materia predată în clasele a X-a şi a XI-a.

În verificarea cunoştinţelor, cadrele didactice vor trebui să urmărească felul în care candidaţii au înţeles dezvoltarea societăţii de la forme inferioare la forme superioare ca un proces obiectiv, care are loc în mod necesar.

Problemele privind economia capitalistă vor trebui să dea posibilitate candidaţilor să arate în ce constă exploatarea capitalistă, care sînt contradicţiile capitalismului, în ce constă rolul proletariatului ca gropar al capitalismului. O mare atenţie trebuie acordată problemelor privind capitalismul contemporan. Din răspunsurile candidaţilor trebuie să reiasă în ce măsură au înţeles aceştia caracterul agresiv al politicii statelor imperialiste, noua etapă a crizei generale a capitalismului, schimbarea raportului de forţe pe plan mondial în favoarea socialismului, transformarea sistemului mondial socialist în factorul hotărîtor al dezvoltării societăţii omeneşti.

Problemele privind economia politică a socialismului vor trebui privite, mai ales, prin prisma realităţilor de la noi din ţară. Se vor scoate în evidenţă sarcinile trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. privind etapa desăvîrşirii construcţiei socialiste.

O atenţie deosebită se va acorda problemelor de socialism ştiinţific privind politica partidelor marxist-leniniste în lupta pentru cucerirea puterii politice de către clasa muncitoare şi construirea socialismului, pentru prevenirea unui nou război şi apărarea păcii, scoţîndu-se în relief victoria inevitabilă a socialismului în întreaga lume.

Toate aceste probleme vor trebui analizate în lumina Declaraţiei Consfătuirii reprezentanţilor partidelor comuniste şi muncitoreşti care a avut loc la Moscova în noiembrie 1960, scoţîndu-se în evidenţă uriaşa ei importanţă pentru mişcarea comunistă şi muncitorească internaţională.

La ştiinţele naturale (bazele darwinismului), verificarea se va face din următoarele capitole:

Istoricul dezvoltării biologiei. — Perioada predarwinistă: Ch. Linné, Lamarck, Cuvier.

Teoria evoluţionistă a lui Ch. Darwin.

Perioada postdarwinistă: teorii antidarwiniste; miciurinismul, concepţia biologică a lui I. V. Miciurin; ereditatea şi variabilitatea în concepţia miciurinistă şi metodele folosite.

Adaptarea organismelor la mediu. — Relaţiile dintre organisme în natură.

Originea şi evoluţia lumii vii: originea vieţii pe pămînt; originea şi evoluţia omului.

Dezvoltarea ştiinţelor biologice în ţara noastră.

★

Candidaţii care dau examen de maturitate la secţia umanistă vor fi examinaţi, la alegere, si la una din următoarele limbi: limba rusă, limba latină, limba franceză, limba germană sau limba engleză.

Materia din care vor fi examinaţi candidaţii la limbile străine, este următoarea:

a) **La limba rusă** (cursuri de zi)

A. S. Puşkin: viaţa şi activitatea literară; fragment din povestea „Fata căpitanului" şi poezia „Mesaj celor din Siberia". M. Lermontov: viaţa şi activitatea literară şi poezia „La moartea poetului". N. A. Nekrasov: viaţa şi activitatea literară şi poezia „Drumul de fier" (fragment). N. V. Gogol: viaţa şi activitatea literară; fragmentul din piesa „Revizorul"; „Moartea lui Ostap", fragment din povestea „Taras Bulba". I. S. Turgheniev: viaţa şi activitatea literară şi fragmentul „Ciotul" din povestea „Lgov". L. N. Tolstoi: viaţa şi activitatea literară; Petea Rostov (partea I şi a II-a, fragmente din romanul „Război şi

(Continuare în pag. 7)

Organizarea şi desfăşurarea examenului de maturitate la şcolile de cultură generală şi a examenului de stat la şcolile şi institutele pedagogice de învăţători

(Urmare din pag. 6)

pace"). A. M. Gorki : viaţa şi activitatea politico-literară ; „Legenda despre inima de foc a lui Danko" şi „Discursul lui Pavel Vlasov la judecată" (fragment din romanul „Mama" partea I şi a II-a). N. A. Ostrovski : viaţa şi activitatea politico-literară ; „Reîntoarcerea în rînduri" (fragment din romanul „Aşa s-a călit oţelul"). A. N. Tolstoi : notă biografică şi povestirea „Caracterul rus" (partea I, II, III, IV, V). C. M. Simonov : notă biografică. N. S. Tihonov : notă biografică şi fragmentul „Întîlnire" (din romanul „În zilele asedierii Leningradului").

La gramatică se va examina din morfologia şi sintaxa studiate în clasele VIII-XI, pe bază de analiză gramaticală.

Candidaţii de la şcolile cu limba de predare maghiară — cursuri de zi, secţia umanistă — vor fi examinaţi la limba şi literatura rusă din aceeaşi materie ca şi elevii de la şcolile cu limba de predare română, exceptînd următoarele texte literare care nu au fost studiate : un fragment din povestea „Fata căpitanului" de A. S. Puşkin, „Moartea lui Ostap" de N. V. Gogol, „Ciotul" din povestea „Lgov" de I. S. Turgheniev, „Discursul lui Pavel Vlasov" de A. M. Gorki.

Candidaţii de la şcolile cu limba de predare germană, cursuri de zi, secţia umanistă, vor fi examinaţi la literatura rusă din aceeaşi materie ca şi elevii de la şcolile cu limba de predare română, exceptînd următoarele texte literare care nu au fost studiate : „Ciotul" din povestea „Lgov" de I. S. Turgheniev, „Petre Rostov" fragment din romanul „Război şi pace" de L. N. Tolstoi.

Candidaţii de la şcolile cu limba de predare germană vor pregăti însă şi fragmentele : „Consiliul militar de la Fili", fragment din romanul „Război şi pace" de L. N. Tolstoi şi „Cîntecul despre Comsomol" de N. S. Tihonov.

Limba rusă (restanţierii de la cursurile de zi, serale şi fără frecvenţă).

A. S. Puşkin, viaţa şi activitatea literară ; fragmentul din povestea „Fata căpitanului" şi poezia „Mesaj celor din Siberia". M. Lermontov (despre viaţa şi activitatea literară şi poezia „La moartea poetului" — fragment). N. A. Nekrasov (despre viaţa şi activitatea literară şi poezia „Drumul de fier" — fragment). N. V. Gogol (despre viaţa şi activitatea literară şi primul fragment din comedia „Revizorul") I. S. Turgheniev (despre viaţa şi activitatea literară şi „Moşierita", fragment din povestea „Punin şi Baburin"). L. N. Tolstoi (despre viaţa şi activitatea literară). M. Gorki (despre viaţa şi activitatea literară). N. A. Ostrovski (despre viaţa şi activitatea literară şi „Reîntoarcerea în rînduri", fragment din romanul „Aşa s-a călit oţelul").

La gramatică se cer morfologia şi sintaxa studiate în clasele VIII—XI, pe bază de analiză gramaticală.

b) La limba latină

C. I. Caesar : Viaţa şi opera ; De bello gallico. M. T. Cicero : Viaţa şi opera ; Pro Milone ; în Catilinam. T. Livius : Viaţa şi opera ; Ab urbe condita. P. Ovidius Naso : Viaţa şi opera ; Tristia. Lucretius Carus : Viaţa şi opera ; De rerum natura. P. Vergilius Maro : Viaţa şi opera; Georgice ; Eneida. Q. Horatius Flaccus : Ars Poetica. P. Cornelius Tacitus : Annales.

La gramatică se cer morfologia şi sintaxa studiate în clasele VIII—XI, pe bază de analiză gramaticală.

c) La limba franceză

Perioadele importante şi curentele literare : evul mediu, renaşterea, clasicismul, iluminismul, romantismul, realismul critic, literatura sec. XX (scurte prezentări).

Rabelais : Extrait d'une lettre de Gargantua à Pantagruel ; Le jugement d'un fou. Corneille : Le Cid — Scène de la provocation en duel. Molière : L'avare — Harpagon chasse la Flèche (acte I-er, scène III); Don Juan — Malhonnêteté d'un grand seigneur (acte IV, scènes II et III). La Fontaine: Le loup et l'agneau. Voltaire : Candide — Vie d'un esclave de couleur. Diderot : Paix (article de l'encyclopédie). Victor Hugo : Les Misérables — Mort de Gavroche. Balzac : Eugénie Grandet — Grandet conclut une bonne affaire ; Gobseck. Stendhal : Le rouge et le noir — Le jugement. Zola : Germinal — La grève des mineurs. Maupassant : Deux amis — Le Père Milon. Anatole France : Crainquebille. Romain Rolland : Jean Christophe ; La jeunesse soviétique. Louis Aragon : Du poète à son parti ; D'une petite fille massacrée.

La gramatică se vor cere morfologia şi sintaxa prevăzute în programa claselor VIII—XI.

d) La limba germană

G. E. Lessing : Minna von Barnhelm ; Der Hamster und die Ameise. J. W. Goethe : Faust (fragment) ; Erlkönig. Fr. Schiller : Der Handschuh ; Wilhelm Tell (fragment). H. Heine : Die Weber ; Der Tee (fragment). J. P. Hebel : Der kluge Richter. Otto Ernst : Asmus Semper vill Lehrer werden. Thomas Mann : Die Lateinstunde. Bertolt Brecht : Fragen eines lesenden Arbeiters. J. R. Becher : Goethes Tod ; Gesang vom Lernen. A. Seghers : Der Führerschein. Willi Bredel: W. Bredel erzählt aus seiner Jugend. Heinrich Mann: Begegnung mit einem Handwerker. Literatura germană din R.P.R. — scriitori şi opere mai importante.

La gramatică se va examina din morfologia, sintaxa şi fonetica prevăzute în programele claselor VIII—XI, pe bază de exerciţii şi traduceri uşoare din limba germană. Aceste exerciţii şi traduceri vor cuprinde cel mai uzual material lexical al claselor VIII—XI.

e) La limba engleză

William Shakespeare : Romeo and Juliet. Jonathan Swift ; Gulliver's Travels. G. G. Byron : Childe Harold's Pilgrimage. P. B. Shelley : Odeto the West Wind. E. Gaskell : Manchester Workers send Chartist delegates to London. Charles Dickens : Pickwick Papers. W. M. Thackeray : Vanity Fair. J. Lindsay : Betrayed Spring. G. B. Shaw : Widowers'Houses. John Galsworthy : The Forsyte Saga. J. London : Martin Eden.

La gramatică se vor cere morfologia şi sintaxa studiate în clasele VIII—XI, pe bază de analiză gramaticală.

Candidaţii de la şcolile pedagogice de învăţători şi educatoare şi de la institutele pedagogice de învăţători vor fi examinaţi la examenul de stat din materia prevăzută în programele respective în vigoare pentru anii I—IV şcoli pedagogice şi pentru anii I—II institute pedagogice de învăţători.

★

Subiectele lucrărilor scrise la examenul de maturitate vor fi fixate de M.I.C. şi vor consta din:

La literatura română, o lucrare de sinteză din principalele probleme de literatură clasică şi contemporană, studiate în clasele VIII-XI.

La limba şi literatura română (şcolile cu limbi de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare), o temă de literatură din materia prevăzută în programa pentru maturitate difuzată pe teren şi o analiză gramaticală.

La limba şi literatura maternă, o temă de literatură din materia studiată în clasele VIII-XI.

La matematică, probleme din materia claselor VIII—XI.

La limba latină, traducerea unui text (din limba latină în limba română).

La limba rusă şi limbile occidentale, o temă de literatură pe baza materiei de studiu prevăzută în prezentele instrucţiuni.

Subiectele lucrărilor scrise la examenul de stat vor fi fixate de M.I.C. şi vor consta din :

La limba şi literatura română, o temă de literatură şi o analiză gramaticală din materia studiată în anii I—IV şcoli pedagogice.

La limba şi literatura română (şcoli cu limbi de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare), o temă din literatură şi o analiză gramaticală din programa anilor I—IV şcoli pedagogice.

La limba şi literatura maternă, o temă de literatură şi o analiză gramaticală din materia studiată în anii I—IV şcoli pedagogice.

La matematică, probleme de aritmetică şi geometrie din materia anilor I—IV şcoli pedagogice.

La pedagogia preşcolară, o temă din materia studiată în anii I—IV şcoli pedagogice.

La limba romînă (institute pedagogice de învăţători), o analiză gramaticală.

La limba maternă (gramatică), o analiză gramaticală.

La aritmetică, probleme de aritmetică din materia studiată.

★

Examenul de maturitate şi de stat începe în toată ţara în ziua de 3 iulie a.c. orele 9 dimineaţa.

Lucrările scrise la examenul de maturitate se vor da după cum urmează :

— Limba şi literatura romînă, în ziua de 3 iulie, orele 9 dimineaţa, atît la şcolile cu limba de predare romînă, cît şi la şcolile cu limbi de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare.

— Matematica, în ziua de 4 iulie, orele 9 dimineaţa, pentru candidaţii care se prezintă la secţia reală ; în aceeaşi zi şi la aceeaşi oră va avea loc lucrarea scrisă la limba rusă (latină, franceză, engleză sau germană), pentru candidaţii care se prezintă la secţia umanistă.

— Limba şi literatura maternă în ziua de 5 iulie, orele 9 dimineaţa, pentru candidaţii de la şcolile cu limbi de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare.

Lucrările scrise la examenul de stat de la şcolile pedagogice şi de la institutele pedagogice de învăţători se vor da după cum urmează :

3 iulie, orele 9 dimineaţa, limba şi literatura romînă, atît la şcolile cu limba de predare romînă, cît şi la şcolile cu limbi de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare. Candidaţii de la institutele pedagogice de învăţători vor da, în aceeaşi zi şi la aceeaşi oră, lucrare scrisă la „pedagogia preşcolară;

4 iulie, orele 9 dimineaţa, matematica (şcoli pedagogice), aritmetica (institute pedagogice) ;

— candidatele de la şcolile pedagogice de educatoare vor da, în aceeaşi zi şi la aceeaşi oră, lucrare scrisă la pedagogia preşcolară ;

5 iulie, orele 9 dimineaţa, limba şi literatura maternă, pentru şcolile cu limbi de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare. Candidaţii de la institutele pedagogice cu limbi de predare ale naţionalităţilor conlocuitoare dau în aceeaşi zi şi la aceeaşi oră lucrare scrisă la limba maternă (gramatică).

La lucrările scrise, la fiecare obiect se dau două rînduri de subiecte din care se tratează unul, la alegere La lucrările scrise se admite folosirea dicţionarelor.

Pentru efectuarea fiecărei lucrări scrise se acordă 3 ore.

Examinarea orală va începe după două zile de la terminarea lucrărilor scrise.

Examinarea orală se face pe grupe de 4—6 candidaţi.

În timpul examinării candidaţii care fac parte din aceeaşi grupă sînt prezenţi la examinarea întregii grupe.

Examinarea orală la limba latină se va desfăşura în limba romînă. La limbile moderne examinarea orală se va face în limba modernă respectivă.

Candidaţii care la examenul de maturitate şi de stat obţin cel puţin 5 la fiecare obiect sînt declaraţi reuşiţi. Cei care nu obţin medii de promovare la toate obiectele sînt declaraţi respinşi. La examenul de maturitate şi de stat **nu se admit corigenţe şi nici reexaminări.**

În cazul cînd un candidat nu se prezintă la toate probele de examen este declarat **respins** şi nu **amînat sau retras.**

Centrele de examinare vor fi comunicate în presă în a doua jumătate a lunii iunie.

Cartea prin poştă

Libraria „Cartea prin poştă" din Bucureşti, str. Biserica Enei nr. 16 desfăşoară o largă activitate de informare bibliografică a cititorilor şi de aprovizionare la domiciliu a acestora cu cărţile pe care le solicită.

In cursul anului 1960, de exemplu, libraria a expediat cititorilor cărţi în valoare de 2.100.000 lei, iar în trimestrul I al acestui an numărul volumelor trimise de librărie cititorilor de la sate se ridică la aproape 40.000. Numai din regiunea Banat, în primele 3 luni ale acestui an, s-au primit peste 2.200 de comenzi, iar din regiunile Oltenia şi Ploieşti 1.300 şi respectiv 1.100 comenzi prin care au fost solicitate cărţi politice, beletristice, agrotehnice, ştiinţifice etc.

Multe dintre aceste comenzi sînt semnate de învăţători, profesori, educatoare şi elevi de la sate, prin care aceştia îşi exprimă dorinţa de a avea în bibliotecile lor ultimele noutăţi editoriale apărute, lucrări care să-i ajute în activitatea ce o desfăşoară.

In vederea informării cititorilor asupra cărţilor apărute sau în curs de apariţie libraria trimite gratuit, la cerere, buletinele „Cărţi noi", „Cărţi pentru sate", „Cărţi în curs de apariţie", cataloage şi prospecte.

In baza acestora, cititorii pot face comenzi atît din cărţile apărute cît şi din cele care vor apărea.

La diversele colecţii ca „Biblioteca pentru toţi", „Biblioteca şcolarului" şi altele, atît de utile pentru cadrele didactice şi elevi, libraria face la cerere reţineri din timp la toate numerele care apar şi în momentul tipăririi lor le trimite solicitanţilor, asigurînd astfel procurarea cărţilor dorite.

INFORMAŢII

Se aduce la cunoştinţa educatoarelor, învăţătorilor şi profesorilor care urmează să se prezinte la examenele de grade pentru anul şcolar 1961–1962 că cererile de înscriere se vor depune la direcţiile şcolilor pînă la data de 10 iunie 1961.

★

Secţia de istorie literară a Societăţii de ştiinţe istorice şi filologice, filiala Bucureşti anunţă că luni, 24 aprilie, orele 18, va avea loc la Muzeul de istorie a oraşului Bucureşti din b-dul 1848 nr. 2 comunicarea tovarăşei profesoare Maria Georgescu cu tema: „Reportajul literar".

★

CONCURSURI

pentru ocuparea de posturi

INSTITUTUL POLITEHNIC DIN IAŞI anunţă ocuparea prin concurs a următoarelor posturi vacante :

1) asistent la catedra de desen şi geometrie descriptivă ; 2) asistent la catedra de electrotehnică şi maşini electrice ; 3) asistent la catedra de utilizări electrice ; 4) asistent la catedra de utilizări electrice ; 5 asistent la catedra de termotehnică; 6) asistent la catedra de chimie generală ; 7) asistent la catedra de chimie generală ; 8) şef de cabinet la catedra de economie politică ; 9) şef de laborator la catedra de electrotehnică şi maşini electrice ; 10) şef de laborator la catedra de utilizări electrice ; 11) şef de laborator la catedra de tehnologia metalelor; 12) şef de laborator la catedra de hidraulică şi maşini hidraulice; 13) şef de laborator la catedra de motoare termice ; 14) şef de laborator la catedra de chimie generală ; 15) şef de laborator la catedra de tehnologia substanţelor organice ; 16) preparator principal la catedra de fizică ; 17) preparator principal la catedra de motoare termice ; 18) preparator principal la catedra de celuloză, hîrtie şi fibre artificiale ; 19) preparator principal la catedra de celuloză, hîrtie şi fibre artificiale; 20) preparator principal la catedra de chimie fizică ; 21) preparator la catedra de fizică ; 22) preparator la catedra de maşini-unelte, scule şi utilaj ; 23) cercetător principal la catedra de tehnologia pielii, blănuri şi extracte tanante ; 24) cercetător la catedra de tehnologia pielii, blănuri şi extracte tanante ; 25) cercetător la catedra de tehnologia pielii, blănuri şi extracte tanante.

Cererile pentru înscrierea la concurs se vor înainta în decurs de o lună de la publicarea anunţului, la rectoratul Institutului politehnic din Iaşi, Calea 23 August nr. 11, însoţite de următoarele acte : copie legalizată de pe actele de studii ; lucrările ştiinţifice ale candidatului, dacă este cazul, într-un exemplar ; certificatul de caracterizare a activităţii profesionale şi obşteşti, eliberat de instituţia (întreprinderea) la care acesta îşi are funcţia de bază sau recomandarea şefului de catedră, în cazul cînd candidatul funcţionează în învăţămînt ; certificatul de vechime în muncă, eliberat de unitatea în care lucrează ; memoriul de activitate didactico-ştiinţifică, semnat de candidat ; autobiografia.

INSTITUTUL AGRONOMIC „ION IONESCU DE LA BRAD" — IAŞI publică vacant, în vederea ocupării prin concurs, un post de asistent la disciplina matematici generale, catedra de fizică-matematici, poziţia XIV/13.

Pentru participarea la concurs, cei interesaţi vor înainta, în termen de 20 zile de la publicarea prezentului anunţ, pe adresa Institutului, următoarele acte : copie legalizată de pe diploma de examen de stat ; copie legalizată de pe diploma de doctor sau candidat în ştiinţe ; lucrările ştiinţifice personale într-un exemplar ; certificat de caracterizare a activităţii profesionale şi sociale, eliberat de întreprinderea sau instituţia unde au funcţia de bază; memoriu de activitate didactică şi ştiinţifică, semnat ; autobiografia ; certificat de vechime în specialitate.

Concursul se va ţine la o dată ce se va anunţa ulterior, în localul Institutului Agronomic din Iaşi, Aleea Sadoveanu nr. 3.

Se revine asupra scoaterii la concurs a postului de asistent la disciplina matematici generale, catedra fizică-matematici, poziţia XIV/14.

Cauza poporului cuban a triumfat!

Forțele armatei revoluționare au luat cu asalt ultimele poziții pe care mercenarii invadatori le dețineau pe teritoriul Cubei! Cuvintele comunicatului semnat de Fidel Castro care anunță această biruință au făcut în cîteva clipe înconjurul întregii lumi umplînd de bucurie inimile tuturor oamenilor iubitori de pace, libertate și dreptate socială. Da, în mai puțin de 72 de ore eroicul popor cuban apărîndu-și cu arma în mîini patria, însuflețit de mînie sfîntă împotriva agresorilor contrarevoluționari, a nimicit întreaga armată de mercenari pe care imperialiștii din Statele Unite au creat-o cu prețul a milioane și milioane de dolari și cu ajutorul căreia sperau să înăbușe în sînge libertatea Cubei.

Vestea despre acțiunile dușmănoase ale imperialiștilor americani împotriva tinerei republici Cuba a stîrnit indignarea opiniei publice mondiale, care a condamnat cu vehemență încercarea de a înăbuși în sînge cuceririle poporului cuban.

Imediat ce s-a anunțat că la 15 aprilie a.c., în orele dimineții, orașele cubane Havana, Santiago, San Antonio, De Los și Banos au fost atacate în mod barbar și bombardate de avioane americane, că apoi unități străine de mercenari au debarcat pe teritoriul cuban, popoarele iubitoare de pace și-au ridicat glasurile împotriva acestui odios atac contra unui popor liber. În fruntea tuturor, poporul sovietic a protestat cu indignare, exprimîndu-și cu hotărîre cererea de a se pune capăt agresiunii armate împotriva Cubei și a anunțat hotărîrea de a acorda acestei țări sprijinul necesar pentru alungarea agresorilor. Această atitudine a Uniunii Sovietice a fost salutată cu entuziasm și recunoștință de poporul cuban. Luarea de poziție a Uniunii Sovietice – a subliniat în editorialul său radiojurnalul „Venceremos" – și mesajul scumpului și stimatului prim-ministru sovietic, Hrușciov, reprezintă pentru Cuba un sprijin puternic în lupta ei împotriva agresiunii perfide a imperialiștilor americani. Nu numai poporul sovietic – se spune în același editorial – ci și popoarele întregii Americi Latine, ale întregii lumi aplaudă astăzi din toată inima fiecare cuvînt din Declarația guvernului sovietic și din Mesajul lui N. S. Hrușciov către Kennedy.

Alături de poporul sovietic, popoarele lumii și-au ridicat glasul împotriva intervenționiștilor, demonstrînd că poporul cuban nu e singur. Prin mari demonstrații masele populare iubitoare de pace de pe toate continentele au condamnat acest odios act de agresiune, inspirat și condus de guvernul Statelor Unite. În Japonia sau în Venezuela, în R. D. Germană sau în Chile, în Anglia sau în Ecuador – în lumea întreagă s-au auzit glasuri de solidaritate cu cei ce au înfruntat eroic atacul imperialist, apărînd cuceririle revoluției.

Și oamenii muncii din patria noastră și-au exprimat solidaritatea cu lupta dreaptă a poporului cuban. În mitingurile lor, masele muncitoare, tineretul au cerut să fie curmată neîntîrziat agresiunea împotriva Cubei și au înfierat noua intervenție a S.U.A. în America Latină.

Așa cum era de așteptat, imperialiștii au primit și de astă dată o lecție pe care nu o vor uita ușor. Eroicul popor cuban, sprijinit de poziția fermă a popoarelor iubitoare de pace în frunte cu Uniunea Sovietică, a reușit să respingă odioasa agresiune, dovedind încă o dată că în zilele noastre un popor care a pornit pe drumul făuririi libertății și independenței sale își poate apăra cu succes cuceririle revoluționare.

Cauza dreaptă a poporului cuban a triumfat!

Alături de toți oamenii cinstiți, învățătorii, profesorii și educatorii din școlile noastre și-au manifestat cu căldură simpatia pentru eroicul popor cuban, care a știut să-și apere cu dîrzenie libertatea și cuceririle revoluției.

Desigur că imperialiștii vor încerca și în viitor să unelttească împotriva independenței Cubei, căci așa cum spunea Fidel Castro „imperialiștii nu pot ierta cubanilor faptul că sînt hotărîți la sacrificii și la dîrzenie revoluționară" pentru apărarea înfăptuirilor revoluționare. Totdeauna popoarele lumii vor fi însă alături de poporul cuban în lupta lui dreaptă. Totdeauna lupta eroică a poporului cuban va izbîndi!

Întreg poporul cuban s-a ridicat la luptă și i-a zdrobit pe agresorii contrarevoluționari

In întîmpinarea celui de al VI-lea Congres al pedagogilor germani

— Corespondență din R. D. G. —

În toate școlile din republica noastră, la ședințele consiliilor pedagogice și în adunările grupelor sindicale, se discută în prezent problema pregătirii celui de al VI-lea Congres al pedagogilor din R.D.G. Acest Congres, care va avea loc la Berlin în perioada 10-12 iunie a.c., va avea pe ordinea de zi două probleme centrale. Prima privește măsurile ce trebuie luate pentru îmbunătățirea instrucției și a educației socialiste în școlile medii și va avea ca referent pe prof. dr. Alfred Lemmnitz, ministrul Învățămîntului din R.D.G. Cea de a doua se referă la sprijinul acordat de organizația de pionieri „Ernst Thälmann" și de organizația Tineretul Liber German pentru obținerea de rezultate mai bune la învățătură și în educația socialistă a tineretului școlar. Referatul în legătură cu această problemă va fi expus de tov. Horst Schumann, prim-secretar al C.C. al Tineretului Liber German și membru al Consiliului de Stat al R.D.G.

Convocarea Congresului pedagogilor reflectă grija guvernului nostru pentru continua dezvoltare și îmbunătățire a învățămîntului. El urmează unui întreg șir de măsuri luate în domeniul școlii. Amintesc între acestea tezele cu privire la dezvoltarea învățămîntului în R.D.G., elaborate de către C.C. al P.S.U.G. cu trei ani în urmă, teze care au fost supuse discuției maselor largi. Hotărîrea Camerei Populare din 2 decembrie 1959 a creat bazele legale pentru realizarea acestor teze, care ne-au mobilizat să muncim din toate puterile pentru dezvoltarea școlii noastre socialiste, pentru extinderea pînă în 1965 a rețelei de școli medii politehnice de cultură generală în toate orașele și satele patriei noastre.

Al VI-lea Congres al pedagogilor din R.D.G. a fost convocat pentru că școala noastră a progresat și fiindcă diferitele sarcini și măsuri în domeniul școlar trebuie privite azi în raport cu stadiul actual de dezvoltare. Orînduirea socialistă a atins un asemenea grad de dezvoltare încît necesită punerea și rezolvarea din timp și în mod public atît a problemei instruirii, cît și a eficacității educației. Societatea noastră în progres formulează cerințe mereu crescînde față de școală. Trebuie să luptăm serios pentru îmbunătățirea în continuare a muncii școlare, fiecare din noi străduindu-se să-și perfecționeze metodele de muncă, năzuind spre o înaltă măiestrie pedagogică. Dezvoltarea impetuoasă a socialismului impune pregătirea corespunzătoare a tinerei generații pentru toate domeniile de activitate. Trebuie descoperite căile care duc la îmbunătățirea rezultatelor muncii școlare. Multe din succesele noastre se vor întemeia, de bună seamă, pe felul cum se desfășoară „Ziua de învățămînt în producție". Dacă vom reuși să-i entuziasmăm pe tineri pentru munca direct productivă aceasta se va oglindi în toată activitatea lor școlară. Patronajul brigăzilor de muncă socialistă din întreprinderi asupra colectivelor de elevi poate constitui un ajutor prețios în munca instructiv-educativă. În cadrul Congresului, discuțiile vor porni de la o examinare din toate punctele de vedere a stadiului muncii școlare și vor constitui un vast schimb de experiență între pedagogi.

Ne bucură faptul că la Congres vor fi prezenți și oaspeți din țările socialiste surori. Am fi bucuroși dacă de pe acum colegii noștri din R. P. Romînă ar participa la marea discuție ce a început la noi în vederea Congresului. Ne-ar interesa, de pildă, să aflăm cît mai multe din experiența colectivului de pedagogi de la Școala medie „Gh. Lazăr" din București sau de la Școala medie nr. 4 din Ploiești în legătură cu munca de instruire și educare a tinerilor. Cadrele didactice de la sate s-ar bucura mult dacă colectivul de învățători și profesori din Hărman, regiunea Brașov, ne-ar arăta cum colaborează școala cu gospodăria agricolă colectivă.

Congresul pedagogilor este așteptat cu interes de cadrele didactice. De noi toți depinde ca împreună să îmbunătățim munca noastră spre folosul construcției socialiste. Discuțiile cu privire la munca școlară pe care începem de pe acum să le purtăm ne vor fi deosebit de folositoare.

Eckehart Hofmann
directorul Școlii medii nr. 14
din Erfurt — R.D.G.

Acolo unde a învățat Iuri Gagarin

La început, Zinaida Alexandrovna Komarova, profesoară la Școala medie din Gjatsk, a socotit că este vorba de o simplă coincidență. Pe lume sînt mulți Iuri Alexeevici, iar prenumele Gagarin se întîlnește și el destul de des. Nu-i venea să creadă că primul pilot cosmic din istorie poate fi acel Iurka, băiatul cu ochi cenușii, care încă din clasa a V-a își făcea lecțiile mai bine decît toți colegii lui și era primul care ridica mîna să răspundă.

Dar în scurt timp îndoielile i-au fost risipite. La radio s-a comunicat că maiorul Gagarin a trăit și a învățat la timpul său în orașul Gjatsk.

Îndată s-au adunat în cancelarie toți acei care l-au instruit și l-au educat pe Iuri Gagarin.

Zinaida Alexandrovna își amintește ce colectiv prietenesc, unit era în clasa în care a învățat Iuri Gagarin, cum se străduiau copiii să se ajute unii pe alții, să facă totul împreună.

— Pe atunci — spune profesoara — organizam adesea citirea pe roluri a unor texte literare. Și cu toate că lui Iura, foarte atras de tehnică, nu-i plăcea prea mult să participe la asemenea acțiuni, niciodată n-a rămas la o parte, n-a creat greutăți colegilor. Avea un foarte puternic sentiment al colectivului. Sînt încredințată că aceasta i-a ajutat și în zborul cosmic. Tocmai de aceea nu s-a simțit singur. A fost întotdeauna alături de prieteni, de tovarăși, și prietenii au fost întotdeauna alături de el.

Și-l amintește pe Iura Gagarin și Tamara Feodorovna Siniția.

— Era un băiat perseverent — spune ea. Țin minte că într-o vreme rămăsese în urmă la limba rusă. A hotărît să-și ajungă colegii singur, fără ajutor din afară. Nu i-a fost ușor. Am văzut cu toții aceasta. Dar timpul a trecut și notele mediocre au dispărut din carnetul lui. Și în general Iura învăța cu bucurie, absorbea cu aviditate tot ce-i dădea școala. Cred că aceasta era și un rezultat al educației juste pe care i-au dat-o părinții, căci Iura s-a născut într-o familie de ispravă, de oameni muncitori.

Stăm de vorbă cu Lev Mihailovici Bespalov, care în anul școlar 1948—49 a predat fizica la școala unde a învățat actualul cosmonaut. Lev Mihailovici, care în anii războiului a luptat în aviație, a observat încă din vremea aceea neobișnuitul interes al lui Iura pentru avioane, pentru zboruri.

Iura lucra în cercul tehnic școlar pe care-l conducea Bespalov. Membrii cercului confecționau pe atunci materiale didactice pentru lecțiile de fizică. O dată elevii s-au întrebat ce ar fi dacă ar încerca să meșterească un model de avion care să poată zbura. Inițiatorul acestei acțiuni a fost Iura Gagarin. Profesorul a declarat că îi va ajuta bucuros pe băieți. În scurtă vreme au izbutit să strîngă unele materiale, instrumentele necesare și chiar un motoraș cu benzină. Tinerii tehnicieni au muncit multă vreme la model, dar au obținut un rezultat grozav. Chiar la prima încercare micul avion și-a luat zborul spre nori. Elevul Gagarin din clasa a VI-a a privit mult timp în urma lui. Oare nu atunci s-a născut visul lui despre mașinile înaripate, despre zboruri?

Convorbirea noastră cu profesorul primului cosmonaut a fost întreruptă de un semnal. Începea mitingul școlar închinat noii victorii epocale a științei sovietice, neînfricatei fapte a omului sovietic care a săvîrșit primul zbor în afara Pămîntului. Au luat cuvîntul profesorii a căror muncă a ajutat gloriosului pilot cosmic să-și însușească bazele științelor: T.F. Siniția, L. M. Bespalov, Iraida Dmitrievna Troițkaia, profesoară emerită a școlii din R.S.F.S.R. Despre Iuri Gagarin le-a vorbit copiilor și fratele acestuia, Boris Gagarin, muncitor la fabrica de piese pentru aparate de radio din Gjatsk.

În numele tuturor elevilor a vorbit Slava Panfilov din clasa a VIII-a.

— Sîntem mîndri de eroicul nostru concetățean — a spus el — sîntem mîndri de școala noastră, la care a învățat Iuri Alexeevici Gagarin și ne luăm angajamentul să batem recordul lui și să zburăm, pe nave cosmice sovietice, spre alte lumi.

A luat cuvîntul la miting și profesorul de istorie Ghenadi Timofeevici Nikitin. Sînt doi ani de cînd adună el exponate pentru Muzeul regional ce se va deschide în scurt timp la școală. Ziua de 12 aprilie a adus multe lucruri interesante în colecția viitorului muzeu. Cu ajutorul părinților cosmonautului și al celor care-l cunosc, profesorul a adunat o serie de documente despre Iuri Alexeevici Gagarin: caietele lui de școlar, distincțiile sportive, fotografii, materiale didactice lucrate de mîna lui. Cu un deosebit interes au privit elevii aceste noi exponate ale viitorului muzeu școlar.

...Mitingul s-a încheiat. Școlarii se îndreaptă spre case. Toți poartă în inimă același vis — să devină la fel de instruiți, la fel de curajoși, să fie tot atît de nemărginit devotați patriei ca și Iuri Gagarin.

K. Sergheev
Gjatsk —
regiunea Smolensk

(Din „Uçitelskaia Gazeta" nr. 46/4791 din 15 aprilie 1961)

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17 60.10. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" Piața Scînteii București